

Ἀντιφωνητής

Οὐ μετανοεῖν
ἀλλά προνοεῖν χρή
τόν ἄνδρα τόν σοφόν

ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2011

ΕΤΟΣ 13ο / ΑΡ. Φ. 310 / ΤΙΜΗ 1,20 €

ΕΝΑ ΝΕΟ, ΑΛΛΙΩΤΙΚΟ ΕΤΟΣ

Τό 2011 ἔχει μία μεγάλη διαφορά σέ σχέση μέ ὅλα τά προηγούμενα χρόνια. Δέν φέρνει μαζί του καμμία ψεύτικη ἐλπίδα, ἀπαγορεύει κάθε αισιοδοξία, δέν ἐπιτρέπονται κἄν ψευδαισθήσεις πῶς ἴσως καί νά μὴν ἀποδειχθεῖ τόσο μαῦρο ὅσο λέγεται. Εἶναι ἴσως τό πρῶτο μεταπολεμικό ἔτος πού προεξοφλεῖται τόσο δυσάρεστο γιά τήν δημόσια καί τήν ἰδιωτική μας οικονομική κατάσταση καί γιά ὅσα συνδέονται ἄμεσα μέ αὐτήν. Χωρίς καμμία ἐλπίδα ἀνάληψης, χωρίς φῶς στόν ἀναπτυξιακό ὀρίζοντα καί μόνο μέ (βάσιμους) φόβους γιά τά ἀκόμη χειρότερα. Κι ὁμως, πρέπει νά δοῦμε τήν καλή πλευρά τοῦ πράγματος.

Συνέχεια στή σελίδα 5

Καθώς ὁ ἐποικισμός τῆς πατρίδας μας ἀπό χιλιάδες ἀναξιοπαθούντες συνεχίζεται ἀπρόσκοπτα - ἔστω κι ἂν τώρα τόν ...παρατηροῦν μαζί μας καί οἱ Εὐρωπαῖοι Φροντεξάριοι - τό πρόβλημα τῆς **λαθρομετανάστευσης** στόν Ἔβρο ὅλο καί ὀξύνεται. Ἡ τελευταία «σοφία» πού γράφτηκε στήν «Καθημερινή» ἀπό τόν ἀρμόδιο ὑπουργό Χρ. Παπουτσή ἦταν αὐτή τῆς ἐμπλοκῆς τοῦ Στρατοῦ μας στό ζήτημα! Βρίσκεται, λέει, σέ συνεννόηση μέ τόν Βενιζέλο καί τό συζητᾶνε. Νά παρατήρει δηλαδή ὁ Στρατός (στόν Ἔβρο!) τή φύλαξη τῶν συνόρων καί ν' ἀρχίσει ὄχι νά ἀποτρέπει τήν ἄοπλη, μαζική εἰσβολή ἀλλά νά μαζεῦει, νά ταΐζει, νά ξεπροβοδίζει τά μιλλιούνια τῶν ἀπρόσκλητων ἐπισκεπτῶν μας! Μά πῶς τόσοι σοφοί ἄνθρωποι δέν βρίσκουν μία λύση; Γιατί δέν δίνουν σέ ὅλους (σταδιακά, ἔστω) πολιτικό ἄσυλο καί ἀεροπορικό εἰσιτήριο γιά δυτικότερα; Δέν τολμᾶνε; Δέν θέλουν; Εὐτυχῶς ἔχθές κάτι σοβαρό ἀνέφερε, μία πρώτη πρόταση πού ἐτοιμάσαμε ἀπό μέρες κι ἐμεῖς στόν «Α».

Συνέχεια στή σελίδα 8

Πρόταση λογικῆς στή χώρα τῆς παράνοιας

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ!

Στην Τουρκία το Κουρδικό ζήτημα πάει από το καλό στο καλύτερο αλλά τα καθεστωτικά μέσα αποχαύνωσης ασχολούνται (από το "asshole") μόνο με ὅ,τι μπορεί να απογοητεύσει τον Ἕλληνα - πῶς ἀλλιῶς θα υποταχθεῖ στη μοίρα που του ετοιμάζουν; Χάρη στον «Ἰνφογνώμονα» του Σάββα Καλεντερίδη πληροφορούμαστε λοιπόν τις γεωλογικές μεταβολές στο πολιτικό τοπίο της γείτονος, ὅπου το Συνέδριο Δημοκρατικής Αυτονομίας της Κουρδικῆς Εθνοσυνέλευσης Δημοκρατικῆς Κοινωνίας (DTK) συνήλθε στις 21 Δεκεμβρίου

στο Ντιγριαρμακίρ (Αμεντ) κι ἐνέκρινε το "Προσχέδιο του Μοντέλου Δημοκρατικῆς Αυτονομίας του Κουρδιστάν"! Στο κείμενο αναφέρεται ὡς ὁ σημαντικότερος στόχος ἡ "οικοδόμηση του Δημοκρατικοῦ Αυτόνομου Κουρδιστάν" κι ὅτι "ἡ Εθνοσυνέλευση τῆς Δημοκρατικῆς Κοινωνίας του Αυτόνομου Κουρδιστάν θα ἐνσωματωθεῖ στις πολιτικές τῆς κοινῆς πατρίδας, στέλνοντας τους δικούς τῆς εκπροσώπους στο κοινοβούλιο τῆς Δημοκρατίας τῆς Τουρκίας. Το Δημοκρατικό Αυτόνομο Κουρδιστάν ἔχει τή δική του σημαία καί τα δικά του σύμβολα που το ἐκφράζουν καί το ἐκπροσωποῦν". Στο ἴδιο κείμενο γίνεται λόγος καί γιά πιο προωθημένα πράγματα: "Ἡ αυτοάμυνα εἶναι ἡ πολιτική ἀσφάλειας μίας ἠθικῆς, ἐντιμῆς καί πολιτικοποιημένης κοινωνίας. Ἡ αυτοάμυνα δέν θα πρέπει νά περιορίζεται ὡς ἐννοία στην ἄμυνα που

σχετίζεται με τήν ὑπάρξη ἐνόπλων δυνάμεων. Πρόκειται γιά ἐννοία που εἶναι ταυτισμένη με τήν προστασία τῆς ἐθνικῆς καί πολιτιστικῆς ταυτότητας των ἐθνικῶν ομάδων, με τήν πολιτικοποίηση καί τον ἐκδημοκρατισμό του λαοῦ καί τῆς κοινωνίας... Ὅλοι οἱ λαοί καί οἱ

ομάδες που ζουν στις πόλεις, τις κομποπόλεις, τις γειτονιές καί τα χωριά, θα πρέπει νά εἶναι οργανωμένες καί συνειδητοποιημένες γιά νά ἀντιμετωπίσουν οποιαδήποτε φασιστική, οπισθοδρομική καί γενοκτονική ἐπίθεση. Αὐτό θα γίνεται μέσα στα πλαίσια τῆς αυτοάμυνας τῆς κοινωνίας καί θα ἐκφράζει τήν κοινωνική ἀντίσταση σε τέτοιου εἶδους ἐπιθέσεις. Ἡ αυτοάμυνα εἶναι ἓνα δικαίωμα που ἀναγνωρίζεται ἀπό τις διεθνείς συνθήκες καί ἀπό τόν ΟΗΕ.

(...) Ἡ κουρδική γλώσσα νά διδάσκεται σε ὅλες τις βαθμίδες τῆς ἐκπαίδευσης, ἀπό τὸ νηπιαγωγεῖο μέχρι τὸ πανεπιστήμιο, καί νά χρησιμοποιεῖται στις υπηρεσίες. Επίσης νά ἐπανεέλθουν σε ἐπίσημη χρήση ὅλα τα παλιά τοπωνύμια καί οἱ ονομασίες των πόλεων καί των χωριῶν..."

Συνέχεια στη σελ. 4

Μένος κατά Θεοδωράκη!

Στις 9-12-2010 μία τοπική τουρκοφυλλάδα δημοσίευσε ἓνα ἐλεεινὸ κείμενο, τό ὅποιο ξεπέρασε κάθε ὄριο προστυχιάς πού προηγούμενες, προφορικές ἀθλιότητες τοῦ ἰδίου ἀρθρογράφου, γνωστές στό πανελλήνιο, ἔχουν θέσει. Μαινόμενη κατά τοῦ **Μίκη Θεοδωράκη**, πού τόλμησε νά ζητήσει τό ξήλωμα τοῦ Τουρκοῦ Προξενείου Κομοτηνῆς, γιά τούς γνωστούς σέ ὅλους πλέον λόγους, πιάστηκε ἀπό μία φράση (γιά τήν ἀνυπαρξία Τούρκων πολιτῶν στήν περιοχή) ὥστε νά διακωμωδήσει, δηθεν, ἡ βδελυκτὴ σκωραμὶς τόν μεγάλο Ἕλληνα. Καί δέν περιορίστηκε σ' αὐτό, ἀλλά προχώρησε καί σέ χαρακτηρισμούς ἐνδεικτικούς τοῦ ἐπιπέδου τῆς, γράφοντας γιά «μαλάκυνση ἐγκεφάλου», γιά «μαλακία στό τρίγωνο», «χοῦφτες», «μικρά-μεγάλα κεφάλια» κτλ!

Νά δοῦμε πόσοι ἀπό τούς ἐπώνυμους τῆς Ἀθήνας, πού μάζευαν ἄλλοτε δεκάδες ὑπογραφές πρὸς ὑπεράσπιση τοῦ ἐν λόγω ἀπό τούς κακοὺς Ἕλληνες, θά πουν μία λέξη γιά τή νέα του ὕβρη.

ΤΙΜΗ ΣΤΗ ΧΑΡΑ ΜΑΣ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν στίς 28 Δεκεμβρίου 2010, παρασημοφόρησε τήν φιλοπατρία, ἀπονέμοντας τό ἀργυρῶν Μετάλλιον Ἀνδρείας στή

δασκάλα τοῦ Μεγάλου Δερείου (Ἔβρου) **Χαρά Νικοπούλου**. Ἡ Χαρά εὐχαρίστησε θερμὰ τό κορυφαῖο πνευματικό Ἴδρυμα τῆς χώρας καί δέν παρέλειψε νά ἀντιδιαστείλει τήν βράβευσή τῆς μέ τήν κατάπτυστη κυβερνητική ἀπόφαση γιά ἀφαίρεση τοῦ «Ἐθνικῆς» ἀπό τόν τίτλο τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. Τό βραβεῖο ἀφιέρωσε στους μικροὺς Πομάκους μαθητές τῆς. Ἡ ἐπόμενη βράβευση τῆς Χαράς, καί πρώτη στή Θεράκη; Στήν πρωτοχρονιάτικη πίτα τοῦ «Ἀντιφωνητῆ», στίς 22 Ἰανουαρίου στό «ΑΡΚΑΔΙΑ»!

Στην τρικυμισμένη μακαριότητα της ποίησης...

Μεταθανάτιο καταφύγιο ανθρώπων, των οποίων η ζωή δικαιώθηκε μέσα από τη συνεπή υπηρέτηση των αρχών τους, αποτελεί σύμφωνα με την αρχαία ελληνική μυθολογία η νήσος των Μακάρων. Εδώ βρίσκουν τον παράδεισό τους οι όλβιοι ήρωες, οι επιφανείς άντρες, κάθε άνθρωπος χρηστός. Εδώ τοποθετεί ο ποιητής Νάσος Βαγενάς και τους ομότεχούς του που εγκατέλειψαν τα εγκόσμια κι αναπαύονται πλέον μάκαρες. Η «Νήσος των Μακάρων»

του Βαγενά δεν περιλαμβάνει, βέβαια, το σύνολο των αποθανόντων ποιητών, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι απορρίπτονται όσοι δεν δίνουν το παρόν στην ποιητική του συλλογή. Πρόκειται περισσότερο για μία ανθολογία ποιητικών ιδιοσυγκρασιών, οι οποίες προσωπογραφούνται από τον Βαγενά επειδή τον έχουν κινητοποιήσει εντονότερα, και οι οποίες απολαμβάνουν τον φόρο τιμής που τις αποδίδει.

Οι ποιητικές φυσιογνωμίες που απανθίζονται ο Βαγενάς συναρθρώνονται από το κοινό στοιχείο των οραματισμών που τις διέπουν. Η άσπιλη σκέψη, η λάμψη, η φλόγα, η αγνότητα, τα οράματα που υπερβαίνουν τις δυνατότητες του πλήθους είναι κοινά στοιχεία των ποιητών που εγκατοικούν στη βαγενική νήσο των Μακάρων. Ο Κάλβος πελεκά «τον θρόνο/ της Δικαιοσύνης», ενώ η Αρετή ξεπηδά «από το ρήγμα της ψυχής» του. Ο Καρυωτάκης «κοιτάζοντας στα μάτια την αλήθεια» την αναζητά διαρκώς, αντιπαραβάλλοντάς την στο ψεύδος, που τον απωθεί. Ο Ρίτσος σηκώνει ψηλά «σημαίες και λάβαρα» ψηλαφώντας «τα καίρια» που του φλογίζουν το στήθος. Η αφοσίωση των επίλεκτων του Βαγενά ποιητών στα οράματά τους ευοδώνεται. Ο στίχος τους στέκεται όρθιος, όπως συμβαίνει με εκείνον του Γιώργου Κοτζιούλα, τον οποίο δεν τον απαρνήθηκε ποτέ η Μούσα, παρά τις απιστίες της με τους «αντεραστές» του. Ο Έλιοτ διατηρείται «όρθιος [...] στη βάρκα με τα θλιβερά γερόντια» και περνά «στητός στην άλλη όχθη». Ο Φιλύρας επιμένει να πορεύεται «με μάτια στυλωμένα σε άυλα φώτα» κι ο Μπόρχες να διαβλέπει «καθαρά το πράγμα», όταν οι άλλοι σταματούν μόνο στον ίσκιο του. Όμως τούτοι οι ποιητές, υπερβαίνοντας τον μέσο όρο κι αντιστεκόμενοι στον συρμό της καθημερινότητας, πλήρωσαν τις επιλογές τους με την αμφισβήτηση και τη μοναξιά. «Αυστραλοπύθιοι των αισθημάτων» τους παρεξήγουν και τους διώκουν, τους «ξεπουπουλιάζουν» «οι παπαγάλοι» παρωχημένων αισθητικών αντιλήψεων.

Αντιμέτωποι με την ανελαστικότητα της εποχής τους, οι ποιητές της «νήσου των Μακάρων» βρίσκουν έναν

στιβαρό υπερασπιστή στο πρόσωπο του οικοδεσπότη τους στην παρούσα συλλογή. Ο Βαγενάς αναλαμβάνει να υποδείξει τις όποιες αδικίες και να τις αποκαταστήσει ποιητικά. Το εγχείρημα δεν είναι εύκολο. Η εποχή δεν καταδέχεται τους ποιητές. Αντίθετα, χαρακτηρίζεται «χαμερπής» και «αναίσθητη» απέναντι σε όσους κυνηγούν ποιητικά οράματα. Η αντιμετώπιση μίας ακραιφνούς ποιητικής μορφής, όπως ο Δον Κιχώτης, από την εποχή του, αποδίδει σε χαρακτηριστική αναλογία την απάθεια της σύγχρονης εποχής απέναντι σε καθετί ποιητικό. Όπως ο Δον Κιχώτης, στο προλογικό ποίημα της συλλογής, βρίσκει σαν μόνη ανταπόκριση στην υψηλοφροσύνη του την απρόθυμη στάση του ακολούθου του Σάντσο, που «ξεκουμπώνει/ σε μια γωνιά το παντελόνι του. Να ξελαφρώσει.», έτσι και η σύγχρονη εποχή αφήνει αδικαίωτους τους ποιητές, επαληθεύοντας πως η πεποίθηση του Σάντσο ότι η γενναιοφροσύνη ταιριάζει μόνο σε παρελθούσες εποχές, επομένως σε καμία, αφού η μετάθεση προς τα πίσω είναι αέναη, είναι εντέλει διαχρονική. Σ' αυτό το μίζερο περιβάλλον, μόνο ένας ομότεχός τους θα διέθετε την ευαισθησία για μία αξιοπρεπή αποκατάσταση των απελθόντων ποιητών. Ο Βαγενάς, ανασκαλεύοντας το παρελθόν τους, τους προσεγγίζει με σεβασμό, εξορκίζει την τυμβωρυχία που αντιλαμβάνεται το πλείρισμα των ποιητών σαν μέσο προσωπικής προβολής κι ανέλιξης, κι αποδεικνύεται συνεπής τους «αρχαιολόγος», που με φροντίδα κι αγάπη τους ανασύρει από το παρελθόν κι αναδεικνύει τις μορφές τους.

Για την υπηρέτηση του στόχου του ο Βαγενάς επιστρατεύει μία ποικιλία μέσων, αξιοποιώντας ακόμη και στοιχεία που εκ πρώτης όψεως θα εκλαμβάνονταν ως αντιποιητικά. «Πόρτες κλειστές, [...] / καβγάδες, δανειστές, [...] / μισόλογα, δεν είναι υλικό/ για ποίηση», μοιάζει να παραδέχεται ο ποιητής: και συνάμα προστρέχει στα αντίστοιχα στοιχεία απ' τη ζωή των απελθόντων ποιητών ακριβώς για να παράξει ποίηση ο ίδιος. Πέρα όμως από τα «αντιποιητικά» υλικά μεταχειρίζεται και υλικά ακραιφνώς ποιητικά. «Νοτισμένο δαδί που δεν ανάβει» περιγράφεται η τιμή του Ραγκαβή, με μία τολμηρή μεταφορά. Ο Παράσχος, πάλι, χτυπούσε «το μίσος/ κρατώντας για σπαθί έναν κλάδο ελαιάς», σε μία γενναία εικόνα που εμπερικλείει τη συμφιλώση των αντιθέτων, εφόσον το κατεξοχήν ειρηνικό σύμβολο χρησιμοποιείται σαν όπλο. Οι «φρεσκοσιδερωμένες» ρυτίδες του Καβάφη, όπως μακιγιάρονται από τις προσωπίδες των ποιημάτων του, οπωσδήποτε αποπνέουν κι ένα ανάλαφρο ειρωνικό σχόλιο του Βαγενά, προφανώς προϊόν της δικής του μαθητείας στην καθαφική ειρωνεία. Οι ποιητικές μεταστοιχειώσεις πραγματοποιούνται με τρόπο ευφάνταστο, όταν η τρύπα από τη σφαίρα στο στήθος του Καρυωτάκη αναβαπτίζεται σε σήραγγα που οδηγεί στον Παράδεισο.

Το σπουδαιότερο ποιητικό επίτευγμα του Βαγενά στην παρούσα συλλογή είναι πως οι ύμνοι που απευθύνει στους εκλεκτούς του ποιητές εδράζονται σε στοιχεία της προσωπικής τους ποιητικής. Με σαφείς αναφορές σε στίχους των προκατόχων του, σε εμμονές τους ή σε ρεύματα που τους επηρέασαν, ο Βαγενάς σκηνοθετεί περιβάλλοντα οικεία για αυτούς, ώστε η ένταξή τους στη «νήσο

των Μακάρων» να επισυμβαίνει με άκρα φυσικότητα. Η «ολοστρόγγυλη σελήνη», που «με πρόσωπο φλογάτο» απαλύνει τη μελαγχολία του Βαγενά, δεν δημιουργεί απλώς το ιδανικό περιβάλλον ώστε να υμνήσει ο ποιητής τον Σολωμό: είναι ρητή αναφορά στο ρομαντικό κλίμα που καλλιέργησε ο Σολωμός στο δικό του έργο, με χρήση μάλιστα ενός λεκτικού ιδιαίτερου αγαπητού από τον εθνικό μας ποιητή, όπως το επίθετο «φλογάτος» που παραπέμπει ευθέως στο σολωμικό «δροςάτος». Η εξύμνηση, πάλι, του «θείου» στίχου του Παλαμά, «του πεντασύλλαβου, του δεκατρισύλλαβου», μέσω του οποίου μεταλαμβάνει κανείς το λεπτό απόσταγμα του έτερου εθνικού μας ποιητή, γίνεται από τον Βαγενά ακριβώς με τη χρήση ενός στίχου δεκατρισύλλαβου. Έτσι ο Βαγενάς μεταλαβαίνει πρώτος από το «λεπτό απόσταγμα» του Παλαμά, αποδεικνύοντας γόνιμη την ποιητική μετάγχιση από τον πρόγονο στον επίγονο.

Ενώ όμως η αφοσίωση του Βαγενά στους ποιητικούς του προγόνους τον ωθεί να εύχεται, υμνώντας τον Μπάιρον, για «έναν θάνατο» αντίστοιχο με εκείνου, η αυτουπονόμηση επιχειρεί αυτοσαρκαστικά την εμφάνισή της στο προσκήνιο. Η δόξα που αποκόμισε

ΚΑΒΑΦΗΣ

Οι χάρτινες χρωματισμένες προσωπίδες που καθημερινά φορούσες τόσα χρόνια και που σε γλίτωναν από την καταφρόνια, σου φρεσκοσιδερώναν τις ρυτίδες.

Και μόνο όταν τις έβγαλες μια μέρα και είδες γυμνό το πρόσωπό σου στον καθρέφτη, είδες κατάματα τον Χρόνο, και τι τον θρέφει: η σάρκα, όχι το μέλι και οι ακρίδες.

Και τώρα ο Χρόνος θρέφει τη δική σου σάρκα, τον λόγο σου, που δείχνει την ψυχή του ανθρώπου: το μεγαλείο, τη φρίκη, τη σαπίλα.

Κι όχι αυτό μόνο, αλλά και τον τρόπο για να μπορέσουν οι στίχοι να τη δείξουν: Ρουφώντας από ρώγα, όχι από πιπίλα.

ο Μπάιρον του χαρίστηκε μάλλον «ακουσίως». Αν, συνεπώς, η δόξα χαριστεί και στον Βαγενά, έστω ακουσίως, η τιμή θα του είναι μεγάλη, κι ας μην αντιστοιχεί απαραίτητως σε σφριγηλό ποιητικό τάλαντο. Μία αντίστοιχη δόξα, ωστόσο, περιστασιακή και τυχαία, μ' όση συμπάθεια ή σεβασμό κι αν αντικρίζει κανείς μια προγενέστερη ποιητική μορφή, αντί να «δοξάζει», αμφισβητεί κι υπονομεύει. Κι η αμφισβήτηση γίνεται ακόμη σκληρότερη όταν εκδηλώνεται μετά τον θάνατο των ποιητών, οπότε αδυνατούν να υπερασπιστούν τις επιλογές τους.

Το επιλογικό ποίημα «Ο Γιώργος Σεφέρης ανάμεσα στα αγάλματα» εκπέμπει έντονα την ωμή πραγματικότητα. Ο Σεφέρης γίνεται αποδέκτης της μυρωδιάς «από σκουπίδια», η οποία διαχέεται απ' όσους τον «βρίσκουν συντηρητικό/ μπερδεύοντας την Ιστορία με το νόημα της Ιστορίας». Η αμφισβήτηση ενός κορυφαίου ποιητή από τους μεταγενέστερους μετά τον θάνατό του καθιστά «μαύρη», τρικυμισμένη τη «γαλήνη των πεθαμένων». Συνεπώς, πόσο μάκαρες είναι όντως οι ποιητές της νήσου των Μακάρων; Στη συγκαταβατική κατανόηση του Σεφέρη προς «εκείνους που έρχονται λάμνοντας/ με κουπιά τσακισμένα» δεν αντικατοπτρίζεται άραγε η ματαιότητα κάθε ποιητικού

οραματισμού, που κονιορτοποιείται αμφισβητούμενος; Και η ματαιότητα αυτή μήπως δηλώνεται και μορφικά, όταν ο Βαγενάς εγκαταλείπει την ποιητική φόρμα του σονέτου, έστω με όλες τις μορφικές ελευθερίες που συνειδητά τού εισάγει, για χάρη του ελεύθερου στίχου, καθώς φτάνει στον επιλογικό Σεφέρη; Μήπως λοιπόν η «Νήσος των Μακάρων», με τις πλατωνικές της απηχίσεις, είναι εντέλει τόσο ιδεατή, όσο και ο κόσμος των ιδεών του Πλάτωνα;

Το ενδεχόμενο σχόλιο της ματαιότητας από τον Βαγενά δεν μπορεί να αποκλειστεί. Ο ίδιος, μάλιστα, προφανώς θα συγκαταλέγεται μεταξύ αυτών που «έρχονται λάμνοντας/ με κουπιά τσακισμένα», εφόσον ο θάνατος αποτελεί ανεξαιρέτως την κοινή ανθρώπινη μοίρα. Ωστόσο, όποιες κι αν είναι οι αντιξοότητες που αντιμετωπίζουν οι «μάκαρες» μακαρίτες, ο ποιητικός τους αίγιος από τον Βαγενά έχει ήδη συντελεστεί μέσω της συλλογής του, καθώς τους συζητά και τους διατηρεί στην επικαιρότητα. Εξάλλου, όσοι κι αν «πασχίζουν να λυγίσουν τον στίχο» τους «σαν τόξο του Οδυσσέα», δεν τα καταφέρνουν. Κι αν η «στροφή», για χάρη του Σεφέρη, απ' το σονέτο στον ρυθμικό ελεύθερο στίχο μοιάζει με εγκατάλειψη

του πρώτου, μπορεί παράλληλα να ιδωθεί σαν μετάβαση σ' έναν νέο τρόπο έκφρασης, που ανανεώνει, χωρίς κατ' ανάγκη να απορρίπτει τον προηγούμενο, όπου ριζώνει. Το σονέτο του Βαγενά, με τις ελευθερίες που υιοθετεί, καταθέτει μία νέα πρόταση, παρόμοια με την πρόταση που κατέθεσε ο Σεφέρης μεταχειριζόμενος τον ελεύθερο στίχο με τρόπο ρυθμικό, αν κι από την αντίστροφη πλευρά πλέον. Ποιητικοί προβληματισμοί γόνιμοι, που απευθύνονται σίγουρα σε μνημένους: που συνάμα όμως μούν, μέσα από τις φρέσκες τους θεάσεις και τις αφορμές για αναζητήσεις που παρέχουν, πραγματευόμενοι πληθώρα ενδιαφερόντων γραμματολογικών στοιχείων.

Νάσος Βαγενάς, «Στη νήσο των Μακάρων», εκδ. Κέδρος, Αθήνα 2010, σελ. 48.

Γιάννης Στρούμπας

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Έντυπο Γνώμης

Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο/Τηλεομοιότυπο: 2531081536
Ηλ. διεύθυνση: karaisk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από έπιτροπή
Εκτύπωση: ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 30 €
Εξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,
κλπ: 60 €
Αριθμοί λογαριασμών:
EUROBANK 0026-0140-17-0102011792
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Σαρανταπέντε Ούγγροι ιππείς

Ο Λουκάς Αξελός γράφει (*«Δρόμος της Αριστεράς»*, 11/12) για το ιππικό του ΔΝΤ: *«Διαβάζοντας εκ νέου, πριν από λίγες ημέρες, ένα από τα αγαπημένα μου βιβλία, το Παρελθόν και το Παρόν του Αντόνιο Γκράμισι, στάθηκα σε ένα κείμενο που μου φάνηκε ιδιαίτερα εύστοχο και χαρακτηριστικό, αφού σε αυτό διέκρινα ένα πλήθος αναλογίες από τα συμβαίνοντα σήμερα στον τόπο μας, στα χρόνια του ΔΝΤ, της τρόικας και της κυβέρνησης των προθύμων. Γράφει λοιπόν ο Αντόνιο Γκράμισι ότι στη διάρκεια του 30ετούς πολέμου 45 Ούγγροι ιππείς είχαν στρατοπεδεύσει στην Φλάνδρα, και επειδή ο πληθυσμός ήταν άοπλος και διεφθαρμένος, κατάφεραν να διοικούν τη χώρα τυραννικά για άλλους έξι μήνες. Συνέβη, άραγε, αυτό μόνο στη Φλάνδρα; Εγώ νομίζω ότι είναι δυνατόν σε κάθε στιγμή να παρουσιαστούν 45 Ούγγροι ιππείς εκεί που οι πολίτες μετατρέπονται σε μάζα απολίτικων πληθυσμών, που διασκορπισμένοι και κλεισμένοι στο καβούκι τους περιορίζονται στην εργασία για την επιβίωση, στα παρακάλια, την παραίτηση και τον εκμαυλισμό, μη έχοντας έτσι τη δυνατότητα να αντισταθούν και να αναχαιτίσουν τους διάφορους επιδρομείς - καταληψίες της διοικήσεως του κράτους. (...) Όλοι, και προπάντων οι αριστεροί, θέλουμε να φανταζόμαστε ότι ο λαός πάντα αντιδρά και πάντα αντιστέκεται ενάντια στους τυράννους και καταπιεστές τους. Κι όμως, πόσο μισή αλήθεια είναι αυτό! Δεν αποτελεί μια στυφή διαπίστωση η προσγείωση στην πραγματικότητα που μας δείχνει ότι σχεδόν πάντα μια ενεργητική και καλά οργανωμένη μειοψηφία κονιορτο-ποιεί αυτό που ορισμένοι ονομάζουν μάζα σε χιλιάδες ή και εκατομμύρια άτομα, χωρίς θέληση και προσανατολισμό; Ότι οι πλειοψηφίες παρακολουθούν και υποτάσσονται παθητικά σε εκείνη τη μειοψηφία που μπορεί να επιδείξει αποφασιστικότητα, δύναμη, αποτελεσματικότητα και αναισθησία; Τι άλλο λοιπόν από μια τέτοια ιστορία 45 Ούγγρων ιππέων είναι η σημερινή άλωση μας από τους κοστούμαρισμένους κονκισταδόρες της τρόικας;»*

Ασχήμια σε καιρούς πολιτικής ορθότητας δεν υπάρχει

Ο Ευγένιος Αρανίτης στην *«Ελευθεροτυπία»* (18/12) για την ασχήμια της εποχής: *«Λένε πως η ομορφιά είναι το σχήμα που δίνει στα πράγματα η αγάπη. Μοιραία, λοιπόν, όπως δείχνει το παράδειγμα των κινηματογραφικών δεινοσαύρων, η δεκαετία του '90 έληξε με την εγκαθίδρυση μιας ορισμένης αισθητικής της φρίκης. Αφ' ότου η ομορφιά εκφυλίστηκε απ' την επανάληψη μέχρι του σημείου να μην είναι πια ούτε επιθυμητή ούτε διακριτή εκεί όπου διατηρήθηκε σαν ανάμνηση, η ασχήμια και το τερατώδες κυριάρχησαν σαν το επόμενο must. Δεν επρόκειτο πλέον για την ασχήμια που αναγνωρίζαμε στις παλιές μυθολασίες και που εμπλεκόταν ανέκαθεν σε όλες τις αφηγήσεις από κτίσεως κόσμου ως αντίπαλος της ομορφιάς, αλλά για μια καινούργια, αλλόκοτη και γλοιώδη ασχήμια, της οποίας το χαρακτηριστικό ήταν ότι έμοιαζε αγαπητή.*

Έτσι τα παιδιά έμαθαν να αγαπούν τα πελώρια ερπετά και ερπετοειδή, που με τη σειρά τους έπαψαν να αντιπροσωπεύουν εμπειρίες φρίκης και κατέληξαν σε «φιλικούς» προϊδεασμούς του Απόλυτου κράτους - γιγάντιες αναφορές στα αχανή επικοινωνιακά και στρατιωτικοβιομηχανικά δίκτυα ενός ολοκληρωτικά παγκοσμιοποιημένου πλανήτη, με τις οποίες αρχίζαμε, οι πάντες, να εξοικειωνόμαστε σχεδόν τρυφερά. Αυτό άγγιξε μέχρι και τη φιλοσοφία των γκάτζετ και των παιδικών τροφίμων, όταν τα αθώα και εξιδανικευμένα κάποτε γλυκίσματα, μικροαντικείμενα και παιχνίδια μιας χρήσεως διέκοψαν τη σχέση τους με τους κάθε είδους αγαθούς ήρωες των παιδικών αφηγήσεων και επιβλήθηκαν σαν καλοπροαίρετοι εκπρόσωποι του Δράκουλα και των δαιμόνων που τον συνόδευαν. Παιχνίδια όπως το ταμαγκότσι συμφιλιώσαν τώρα τα παιδιά με την εμπειρία της αρρώστιας και του δίχως νόημα θανάτου, λες και το ζητούμενο από τους μικρούς καταναλωτές δεν ήταν απλώς το να παραδοθούν στο μαζοχισμό αλλά και να τον αγαπήσουν σαν φυσική κατάσταση της ζωής τους. Αυτή η τάση απειλεί σήμερα όλα τα μήκη και πλάτη του χάρτη των αντικειμένων και των θεαμάτων, δηλαδή ενός κόσμου όπου, για παράδειγμα, σεληνιακά ή άλλα εξίσου εφιαλτικά εξωγήινα τοπία εκθειάζονται σαν ιδανικός προορισμός για μελλοντικές διακοπές - ό,τι εμφανίζεται εχθρικό προς τη ζωή προτείνεται, αμέσως, σαν κάτι που πρέπει να αγαπηθεί...»

Χρεοκοπίες δεκάδων μεγάλων πόλεων!

Από την *«Ιστομία»* (21-12) η είδηση για το τέλος και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην αλλοδαπή. Τίποτε πια δεν λειτουργεί στον ξεσαλωμένο καπιταλισμό, κανένας δεν γλιτώνει. *«Περισσότερες από 100 αμερικανικές πόλεις ενδέχεται να χρεοκοπήσουν μέσα στο 2011, προειδοποιεί η αναλύτρια που πρόβλεψε την τραπεζική κρίση του 2008, Meredith Whitney. Με την κρίση χρέους να μεταδίδεται ταχύτατα σε όλο τον πλανήτη, πόλεις από το Ντιτρόιτ έως τη Μαδρίτη, τη Φλωρεντία, τη Βαρκελώνη και τη Λισσαβόνα δυσκολεύονται να ξεπληρώσουν τους πιστωτές τους και να χρηματοδοτήσουν βασικές δημοτικές λειτουργίες, όπως η καθαριότητα. (...) Στην Ευρώπη τα χρέη των τοπικών και περιφερειακών κυβερνήσεων θα κάνουν φέτος ρεκόρ με 1,3 τρις. ευρώ. Την περασμένη εβδομάδα, η Moody's προειδοποίησε για την πιθανή υποβάθμιση της Φλωρεντίας και της Βαρκελώνης, ενώ υποβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας των Βάσκων. Η Λισσαβόνα υποβαθμίστηκε από την Standard & Poor's, ενώ η Νάπολη και η Βουδαπέστη φλερτάρουν με το junk, δηλαδή τη μη επενδυτική κατηγορία, στην οποία ήδη βρίσκεται η αξιολόγηση της Κωνσταντινούπολης. Ήδη, το Ντιτρόιτ προχωρά σε περικοπές των δημοτικών υπηρεσιών του που επηρεάζουν το 20% του πληθυσμού, καθώς περιορίζει τις υπηρεσίες αστυνόμευσης, φωτισμού, οδικών έργων και καθαριότητας. Το Ιλινόις παρουσιάζει καθυστερήσεις έξι μηνών στην πληρωμή των πιστωτών του, με τα CDS να υπολογίζουν τις πιθανότητες χρεοκοπίας της πολιτείας στο 21%. Για να αντιμετωπίσει το δημοσιονομικό της πρόβλημα, η Καλιφόρνια έχει αυξήσει τα δίδακτρα στα κρατικά πανεπιστήμια κατά 32%. Στην Ευρώπη, οι δήμοι παραδοσιακά εξαρτιόνταν σε μεγάλο βαθμό από την κρατική χρηματοδότηση, όμως, με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τώρα οι κυβερνήσεις, αναγκάζονται να αναζητήσουν ρευστότητα σε άλλες πηγές. Η Καταλωνία και η Βαλένθια πούλησαν ομόλογα στους κατοίκους τους, ενώ η Βενετία αναγκάστηκε να βάλει πωλητήριο σε κάποια από τα ιστορικά κτίριά της.»*

ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ Και επιστροφή στη δραχμή;

Η αίσθηση της διάλυσης της κυβέρνησης είναι διάχυτη, με τις συνεχείς διαφωνίες - διαρροές βουλευτών της, ενώ και τα παιχνίδια του πρωθυπουργού εις βάρος της χώρας και του Ελληνισμού αποκαλύπτονται και προκαλούν ρίγος και τρόμο στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Πολλοί δεν πίστευαν τα δημοσιεύματα για τα ατλαντικά σχέδια, ενώ άρχισαν να πείθονται, όταν αποκαλύφθηκαν οι μεθοδεύσεις για την υπαγωγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η πλήρης υποταγή, με τους υπογραφέντας όρους, στις εντολές των ατλαντικών επικυρίαρχων.

Η πλήρης απονέκρωση της αγοράς, η αποδιοργάνωση της δημόσιας διοίκησης και κυρίως των Εφοριών, η καθυστέρηση υλοποίησης των προγραμμάτων ΕΣΠΑ, η κα Μπιρμπιλ με τα προσκόμματα στην υλοποίηση αναγνώρισης των αυθαιρέτων (που θα προσέφεραν άμεσα ρευστό στην αγορά και το κράτος), και οι δεσμεύσεις των τραπεζών για την αποφυγή διάθεσης ρευστότητας στις επιχειρήσεις ήταν μέρος του γενικού σχεδίου... Οπωσδήποτε δεν τους εμπνέει κανένας πόνος για την Ελλάδα και τους Έλληνες, ούτε ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο, εκτός απ' την συμμετοχή των ημετέρων στα κερδοσκοπικά παιχνίδια εις βάρος των ομολόγων μας. Οι υπουργοί δείχνουν ότι έχουν ξεχάσει όσα έχουν διδαχθεί απ' το πρώτο έτος του Πανεπιστημίου, για επείγουσα ενίσχυση της αγοράς.

Το άλλο σκέλος αφορούσε και αφορά την υπονόμηση της Ευρωζώνης, τον ρόλο του Δουριού Ιππου. Η εντολή ήταν ρητή και οι κινήσεις προαποφασισμένες: διαστρέβλωση των δημοσιονομικών στοιχείων απ' την πρώτη στιγμή της ανάληψης της εξουσίας και καταγγελίες στο εξωτερικό, από τον Γ. Α. Παπανδρέου και τους υπουργούς του, ότι είμαστε χρεοκοπημένη χώρα, ότι μοιάζουμε με Τιτανικό, ότι η διαφθορά καλύπτει τα πάντα και τους πάντες. Η δυσφήμιση αυτή της χώρας του, για πρώτη φορά στην ιστορία από πρωθυπουργό για την πατρίδα του, αντιμετωπίστηκε ειρωνικά απ' τον έγκυρο διεθνή τύπο, αλλά προβλήθηκε κατά κόρον απ' την ατλαντική διαπλοκή και αναμεταδόθηκε πομπωδώς απ' την επιχώρια, ενώ την ίδια στιγμή ακριβώς άρχισαν και οι πιέσεις των κερδοσκόπων κατά του ευρώ, με ταυτόχρονα δημοσιεύματα για επικείμενη διάλυση της Ευρωζώνης, τα οποία, όχι μόνο συμμεριζόταν η κυβέρνηση, αλλά και διαλαλούσε στεντορεία τή φωνή ότι αποτελούν το κριτήριο των ενεργειών της: οι επισημάνσεις του Αντώνη Σαμαρά, πολλών παλαιών βουλευτών, της Βάσω Παπανδρέου, αλλά και υπουργών όπως ο Ευάγγελος Βενιζέλος, απέμειναν «φωνή βοώντος εν τη ερήμω». Αποδεικνύεται πλέον ότι όλα αυτά δεν ήταν τυχαία, παρά προσχεδιασμένα με προσοχή και ο πρωθυπουργός τα εκτελούσε, ανάλογα με τις δυνατότητές του.

Η δυναμική παρέμβαση της Αγκέλας Μέρκελ για τη στήριξη του ευρώ και την συμμετοχή της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπεζής στον Μηχανισμό Σωτηρίας, κατά τα δύο τρίτα και το ένα τρίτο απ' το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, προκάλεσε τον εκτροχιασμό των σχεδίων, διότι τον πρώτο λόγο έχουν οι Ευρωπαίοι: συνέχισαν οι κερδοσκόποι με πιέσεις κατά της Ιρλανδίας, Πορτογαλίας και Ισπανίας, αλλά και πάλι αποτυγχάνουν τα σχέδιά τους, διότι το Ταμείο Συνοχής διαθέτει 750 δις ευρώ κι απ' αυτά απορροφήθηκε μόνο το ένα δέκατο έως τώρα. Οι πιέσεις για την έκδοση ευρωομολόγου δεν έχουν απήχηση στους Δεκαέξι, διότι η χρήση

του έχει αξία μετά την εξάντληση των κεφαλαίων του Ταμείου Συνοχής. Ως πολιτική αρχή δεν είναι άσχημο για τις αδύναμες χώρες, αλλά ως αίτημα επιτακτικό αποβλέπει στην αποδυνάμωση του ευρώ κι αυτό δεν γίνεται δεκτό απ' τον γαλλογερμανικό άξονα, δηλαδή απ' την ατμομηχανή της Ευρωζώνης, η οποία έχει καταστήσει κυρίαρχο το ενιαίο νόμισμα και αξιόπιστο παγκοσμίως.

Ήδη όμως περάσαμε στην δεύτερη φάση του σχεδίου, στην προπαγάνδα για πιθανή διάλυση της Ευρωζώνης και επιστροφή στη δραχμή - το ανέφερε και στην Κοινοβουλευτική Ομάδα ο Γεώργιος Παπανδρέου, ως τελική γραμμή αμύνης μας. Αλλά δεν είπε ότι είναι η φάση της ολοκλήρωσης της οικονομικής διάλυσης της χώρας και της εκποίησης των εθνικών μας θεμάτων, για την οποία εργάζεται συστηματικά. Και εξηγώ: η υποτίμηση, κατά 50%, με την επιστροφή στη δραχμή, φέρνει αυτομάτως: Α) αύξηση του εξωτερικού δημοσίου χρέους κατά το ίδιο ποσοστό, δηλαδή εκτόξευσή του στα 480 δις ευρώ, από 320 σήμερα, την ίδια στιγμή Β) μείωση των μισθών και συντάξεων, κατά το ίδιο ποσοστό, δηλαδή, όλοι θα παίρνουμε τους μισούς μισθούς και συντάξεις, την ίδια στιγμή Γ) εκτίναξη του πληθωρισμού κατά 50%, σε όλα τα αγαθά, διότι οι παραγωγικοί μας μηχανισμοί έχουν διαλυθεί απ' την εποχή του ιδρυτού του ΠΑΣΟΚ και αποδιαλυθεί απ' τον δεύτερο σοσιαλιστή πρωθυπουργό, ενώ αντίστοιχη κατάσταση επικρατεί και στην γεωργία Δ) οι ημέτεροι κεφαλαιούχοι, με τα λεφτά τους εκτός της χώρας, θα δουν την ίδια στιγμή την περιουσία τους να αυξάνεται κατά 50%, όλοι αυτοί οι συνεργάτες των κερδοσκόπων και των αμερικανοεβραϊκών κεφαλαίων, με συχνή την παρουσία τους στα τηλεπαράθυρα Ε) και μάλλον το πιο σημαντικό, η Ελλάδα θα γίνει η περίγελος της Ευρώπης και εύκολο θύμα των ασπόνδων φίλων και γειτόνων μας. Ίσως για τους παλαιότερους να θυμίζει την «κυβέρνηση» του Ανδρουτσόπουλου η σημερινή κυβέρνηση.

Με τα επιχειρήματα αυτά απαντούμε και στους λαλίστατους της διαπλοκής για ανάγκη εσωτερικής υποτίμησης, αν είναι τόσο απλό, με το δεύτερο μνημόνιο (!). Αγνοούν ή ισχυρίζονται ότι αγνοούν, μερικές απλές οικονομικές αλήθειες (τις έχουμε ξαναγράψει) οι οποίες βρίσκονται στα εγχειρίδια πολιτικής οικονομίας: Πρώτον, η υποτίμηση για να πετύχει, προϋποθέτει την ύπαρξη αναπασχόλητου παραγωγικού δυναμικού στη χώρα, το οποίο αμέσως θα αξιοποιήσει την ευκαιρία και θα προσφέρει φθηνά αγαθά, έναντι των ακριβότερων εισαγομένων. Η προϋπόθεση αυτή δεν ισχύει για την χώρα μας, διότι, όπως προαναφέραμε, έχουν διαλυθεί οι παραγωγικοί μας μηχανισμοί τις δύο προηγούμενες δεκαετίες. Δεύτερον, κι αν υπήρχαν πρέπει να παράγει αγαθά φθηνότερα κι απ' τα εισαγόμενα, γεγονός αδύνατο στην εποχή μας, λόγω των φθηνών κινεζικών και άλλων προϊόντων. Αυτό είναι το ισχυρότατο επιχείρημα του Πεκίνου κατά των αμερικανικών πιέσεων για ανατίμηση του ρεμίνμπι. Τρίτον, οφείλει η υποτιμούσα χώρα να λάβει μέτρα προστατευτισμού για την ανάπτυξη της βιομηχανίας της έως την στιγμή που θα καταστεί ανταγωνιστική. Στην ψηφιακή εποχή, όμως, αυτά δεν γίνονται, διαφορετικά πρέπει να γίνουμε κομμουνιστικό καθεστώς, απομονωμένο και θεόκλειστο, όταν και η Κούβα και η Βόρειος Κορέα ξανοίγονται στον κόσμο. Η προπαγάνδα και της κυβέρνησης και της διαπλοκής αποκαλύπτει στο μεγαλείο της. Τελευταία χρησιμοποιείται πολύ από τον ΓΑΠ ο όρος «παγκόσμια διακυβέρνηση», Θα μας απασχολήσει σε επόμενο σημείωμα.

Κ. Μ. Βολιώτης

Η αποσιωπημένη προσφορά της Κούβας στην Αιτή

Πρίν καλά καλά κλείσει ένας χρόνος από τον τρομερό σεισμό στην πρωτεύουσα της Αιτής, ο κόσμος έχει ξεχάσει και τους 250.000 νεκρούς (!), τους 1,5 εκ. αστεγούς και την καταστροφή που έπακολούθησε για όλους τους επιβιώσαντες. Δειλά δειλά εμφανίζεται από καμμία είδηση για την επιδημία της χολέρας που ρημάζει την δύστυχη χώρα της Καραϊβικής - είναι ήδη πάνω από δύομιση χιλιάδες οι νεκροί - κι ακόμη πιο σπάνια ακούγεται κάτι για τις άθετημένες υποσχέσεις του πλούσιου κόσμου (πρωτίστως των ΗΠΑ).

Και δέν είναι μόνο η κυνική αδιαφορία των «φιλόανθρωπων» της Δύσης αλλά και η προστυχιά τους. Η προστυχιά με την οποία αποσιωπούν την γενναία προσφορά της Κούβας στην Αιτή, μιά προσφορά που πασχίζει να καλύψει την απουσία όλων εκείνων που αποκόμισαν τα προπαγανδιστικά όφέλη των πρώτων φωτογραφιών στο Πόρτ-Ω-Πρένς.

Η χώρα του Κάστρο, συνεχίζοντας την μακρά παράδοσή της, πασχίζει με 1.200 γιατρούς και νοσηλευτές να αντιμετωπίσει την επιδημία της χολέρας που έχει ξεσπάσει λόγω της έλλειψης καθαρού νερού. Στά τέλη Δεκεμβρίου δόθηκαν στη δημοσιότητα μερικοί αριθμοί που δείχνουν το αξιόπαινο έργο της μεγαλύτερης υγειονομικής παρουσίας στην Αιτή: Σέ 40 κέντρα νοσηλείας ανά τη χώρα και μέ την άφιξη μιάς ειδικής μονάδας αναλόγων περιστάσεων οι Κουβανοί γιατροί αντιμετωπίζουν τό 40% των πασχόντων και σέ διάστημα μικρότερο των τριών μηνών θεράπευσαν 30.000 ασθενείς. Πρακτικά, μετά τό πρώτο «έπικοινωνιακού ενδιαφέροντος» δίμηνο, στό νησί βρίσκονται μόνο οι Κουβανοί και οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα!

Σημειωτέον ότι η Κούβα ήδη από τό 1998 εκπαιδευσε δωρεάν 550 Αιτινούς γιατρούς στην Λατινοαμερικάνικη Ιατρική Σχολή (Escuela Latinoamericana de Medicina en Cuba) και άλλοι 400 εκπαιδεύονται εκεί τώρα, μαζί μέ 8.000 ακόμη σπουδαστές από 30 χώρες. Όλα τούτα στό πλαίσιο της κουβανικής πολιτικής αποστολής γιατρών ήδη από τό 1960 (Χιλή, Αλγερία, Πακιστάν, Βενεζουέλα...). Χαρακτηριστικό ήταν τό πρόγραμμα «έξαγωγής» οφθαλμολόγων αντί πετρελαίου, που αποκατέστησε την όραση σέ 1,8 εκατομμύρια ανθρώπων σέ 35 χώρες*. Σήμερα τό 1/3 των 75.000 Κουβανών γιατρών δουλεύει σέ 77 χώρες του έξωτερικού, έξασφαλίζοντας επιπλέον αποδοχές (στην Κούβα παίρνουν ...20 δολάρια μισθό!) και εμπειρίες και οι υπόλοιποι αρκούν για νά έξασφαλίσουν όχι μόνο την μεγαλύτερη αναλογία γιατρών ανά κάτοικο στόν κόσμο αλλά και την χαμηλότερη βρεφική θνησιμότητα και την κορυφαία λειτουργία του θεσμού του οικογενειακού γιατρού. Σύμφωνα μέ τόν John Kirk, καθηγητή Λατινοαμερικανικών Σπουδών στόν Καναδά, «ή συνεισφορά της Κούβας στην Αιτή είναι σάν τό μεγάλο μυστικό του κόσμου. Σπανίως αναφέρεται παρότι αυτοί σηκώνουν τό μεγαλύτερο βάρος.»

Πολιτική της Κούβας; Ναί. Προτιμότερη πάντως αυτή της αποστολής γιατρών, παρά ή άλλη της αποστολής στρατών...

* Τραγική είρωνία ότι ένας από τούς ενεργηθέντες ήταν κι ο Βολιβιανός λοχίας Μάριο Τεράν, που σκότωσε τόν Τσέ Γκεβέρα τό 1967.

Αυτό δέν λέγεται άπλως «βία»...

Τά έγκλήματα των Ισραηλινών έποίκων στην Παλαιστίνη είναι κυριολεκτικά άμέτρητα (και πρώτο βεβαίως είναι αυτό τό άπαράγραπτο του έποικισμού). Όμως είναι μερικές περιπτώσεις που άν και δέν είναι οι περισσότερο άνθρωποβόρες, είναι άρκούντως ένδεικτικές μιάς κτηνωδίας ασύλληπτης. Ένα τέτοιο παράδειγμα είχαμε στίς 18 Δεκεμβρίου 2010 κοντά στό χωριό Άκραμπα της Νάμπλους, στην Κατεχόμενη Δυτική Όχθη, σέ βάρος του ποιμνίου ενός 40χρονου βοσκού, του Σαμίρ Μουχάμαντ Μπανί Φαντίλ. Πρόκειται για μία περιοχή όπου ή βία των έποίκων από τούς παρακείμενους (παράνομους) οικισμούς Maale Efraym, Itamar και Hetzit χτύπησε κόκκινο τόν περασμένο Οκτώβριο.

Σύμφωνα λοιπόν μέ την κατάθεση του Φαντίλ, καθώς έβασκε τά πρόβατά του τόν πλησίασαν μέ ένα λευκό αυτοκίνητο ένοπλοι έποικοι και του ζήτησαν νά τούς πλησιάσει για νά μιλήσουνε. Τότε ο ίδιος τρόμαξε κι άπομακρύνθηκε άνεβαίνοντας σέ παρακείμενη πλαγιά. Από κει παρακολούθησε τούς έποικους νά μαζεύουν τά πρόβατα σ' ένα σημείο μεταξύ πυκνών θάμνων και νά βάζουν φωτιά σ' αυτούς! Από τό κοπάδι των δυστυχισμένων ζώων 12 κήκαν ζωντανά, 5 είχαν βαριά έγκαύματα και 2 ξεφυγαν μέ έλαφρότερα έγκαύματα. «Έχασα τουλάχιστον 12.000 δολάρια», λέει ο Φαντίλ που μιλάει για «βδελυρή πράξη». Ο Φαντίλ έχει 9 κόρες νά θρέψει και προσέφυγε στόν δήμαρχο Τζαουάντ Μπανί Τζαμπίρ, ένω βγήκε και ανακοίνωση που ζητά από την διεθνή κοινότητα πίεση προς τό Ισραήλ για νά έλέγξει την βία των έποίκων. Τί συστάσεις όμως μπορεί κανείς νά κάνει σέ τέτοιους «άνθρώπους»;

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ!

Συνέχεια από σελ. 1

Το ζήτημα της δημόσιας χρήσης της κουρδικής γλώσσας είναι διαρκώς στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος. Πρόσφατα ο Τούρκος πρόεδρος Γκιουλ έδωσε το πράσινο φως για τη χρήση της στην καθημερινή (μόνο) ζωή, όμως το Γενικό Επιτελείο των τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων παρενέβη προειδοποιώντας ότι η επίσημη γλώσσα παραμένει η τουρκική και λέγοντας ότι αντιτίθεται στη χρήση της κουρδικής εντός της Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης.

Οι διεργασίες για το Κουρδικό εκτείνονται κι εκτός τουρκικών συνόρων. Ο ηγέτης των Κούρδων του Ιράκ, Τζελάλ Ταλαμπανί, επισκεπτόμενος την Τουρκία, συναντήθηκε με τον Τούρκο πρόεδρο Αμπντουλλάχ Γκιουλ και τον Ερντογάν, αλλά είδε και την ηγετική ομάδα της Εθνοσυνέλευσης του DTK: τον πρόεδρο Αχμέτ Τουρκ, την αντιπρόεδρο Αϊσέλ Τουγλούκ και τον βουλευτή του BDP Σιρί Σακί. Σε δηλώσεις του ο Ταλαμπανί στο τουρκικό κανάλι NTV, είπε για το Κουρδικό: «Ο ένοπλος αγώνας τελείωσε, τώρα είναι καιρός για πολιτικό αγώνα. Συμβουλευώ τους αντάρτες που είναι ακόμα στα βουνά να αφήσουν τα όπλα τους. Και ο Οτζαλάν είχε την ίδια άποψη με μένα στο θέμα του ένοπλου αγώνα. Η πρόταση της κυβέρνησης (προς τους Κούρδους) είναι μια ιστορική πρόταση, πρέπει να την αξιολογήσουν». Μπορεί ο Ταλαμπανί να ενήργησε με τη σύμφωνη γνώμη των Τούρκων. Μπορεί πράγματι η κυβέρνηση Ερντογάν να πασχίζει να ελέγξει τις εξελίξεις στο θέμα, διατηρώντας άτυπους διόδους και με τον Οτζαλάν. Όμως η πραγματικότητα δεν αλλάζει και οι τουρκικοί σχεδιασμοί δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα ευοδωθούν. Η κουρδική κοινωνία βράζει. Προσέξτε 2-3 σημεία των καιρών: Στην διπλανή φωτογραφία δέστε κόσμο στην διαδήλωση στην πόλη Βαν! Προσθέστε ότι πετροβόλησαν μαγαζιά και υπηρεσίες που είχαν κρεμασμένη την τουρκική σημαία, μέχρι που επενέβη η Αστυνομία με νερό

υπό πίεση και δακρυγόνα. Προσθέστε τα κούρδικα τραγούδια του κόσμου, τα «παράνομα» συνθήματα υπέρ του PKK και τις αφίσες του Αμπντουλλάχ Οτζαλάν και του φοιτητή Αϊντίν Ερντέμ που είχε χάσει την ζωή του σε περσινά γεγονότα.

Άλλο: Στο Ντιαρμπακίρ ο πρόεδρος του κουρδικού κόμματος BDP, Σελλαχατίν Ντεμιρτάς, αφού επισκέφτηκε ένα σχολείο, βγαίνοντας απάντησε στις ερωτήσεις

των δημοσιογράφων κι αναφέρθηκε σε πρόσφατες δηλώσεις του πρωθυπουργού Ερντογάν στη Βουλή: «...Αυτοί που κρέμασαν τον Σεΐχη Σαΐτ το 1925, αυτοί που βομβάρδισαν τον Ντέρσιμ το 1938, που βασάνισαν τον Κούρδους την εποχή της 12ης Σεπτεμβρίου (...) Το κόμμα AKP αποτελεί συνέχεια αυτής της νοστορπίας. Δεν υπάρχει καμμία διαφορά ανάμεσα τους. Κι αυτό το αποκαλούν «εκδημοκρατισμό της Τουρκίας». Το μόνο που άλλαξε είναι ότι παλιά όταν μας βαρούσαν στο κεφάλι με το ξύλο αφήναν δακτυλικά αποτυπώματα. Τώρα επί AKP προσπαθούν να μην αφήνουνε δακτυλικά αποτυπώματα φορώντας γάντια την ώρα που κρατάνε το ξύλο!» Επίσης, στον δήμο Ερέντεπε της περιοχής Μους, δίπλα στις τουρκικές πινακίδες τοποθετήθηκαν και πινακίδες στα κουρδικά, σε εφαρμογή του «Σχεδίου δύο γλωσσών», μετά τη σχετική ανακοίνωση του Ντεμιρτάς!

Τι κάνουν από την άλλη μεριά οι Τούρκοι; Οι εθνικιστές έχουν φυσικά λυσσάξει! Χαρακτηριστικά στην Προύσα μια «Συμμαχία» 170 συλλόγων με τον ευγλωττο τίτλο «Είμαστε όλοι στρατιώτες» κατηγορεί τον Στρατό για απάθεια τη στιγμή που η χώρα διαιρείται κι αναρωτιέται «πού βρίσκονται όσοι οδηγούν τα άρματα μάχης»!

Ένας θέσει στρατηγικός σύμμαχος της Ελλάδας ανδρώνεται στην Ανατολία, δίνει μαθήματα θάρρους και δεν δικαιούμαστε να τον αγνοούμε!

ΑΣΑΝΤΖ: Οί ευαίσθησιες του δυτικού Τύπου

Στό προηγούμενο φύλλο μας γράφαμε πρωτοσέλιδα για τις αποκαλύψεις του Wikileaks μά και για τό πώς όρισμένοι (τό Ισραήλ, δηλαδή) γλύτωσαν την έκθεση των άπλτων τους στη φόρα. Πρίν λίγες μέρες, σέ μιά σχεδόν ώριαία συνέντευξη του στό Al Jazeera, ο Assange παραδέχτηκε ότι πράγματι έλάχιστα μόνο στοιχεία δόθηκαν στη δημοσιότητα σχετικά μέ τό έβραϊκό κράτος, αλλά αυτό συνέβη επειδή «οί έφημερίδες στη Δύση που έλαβαν τά πρόσ δημοσίευση ντοκουμέντα και τό δικαίωμα νά τά χρησιμοποιήσουν ήταν άπρόθυμες νά δημοσιοποιήσουν πολλές ευαίσθητες πληροφορίες για τό Ισραήλ»!

Ναί, καλά καταλάβατε: δόθηκαν μά παραχώθηκαν! Και συνέχισε ο Ασάντζ: «Η Γκάρντιαν, ή Έλ Παΐς και ή Λε Μόντ δημοσίευσαν μόλις τό 2% των φακέλων που σχετιζόταν μέ τό Ισραήλ, λόγω των ευαίσθητων σχέσεων μεταξύ της Γερμανίας, της Γαλλίας και του Ισραήλ. Ακόμη κι οι New York Times δέν έκαναν κάτι περισσότερο εξαιτίας των ευαίσθησιών σχετικά μέ την έβραϊκή κοινότητα στίς ΗΠΑ»!

«Υπάρχουν 3.700 φακέλοι σχετικά μέ τό Ισραήλ και τούς έπόμενους έξι μήνες σκοπεύουμε νά δημοσιεύσουμε περισσότερους» είπε ο Ασάντζ, ο όποιος άρνήθηκε ότι είχε οποιαδήποτε έπαφή μέ τή Μοσάντ (όπως γράφτηκε). Όμοίως και ο παλιός του σύντροφος Daniel Domscheit-Berg άρνήθηκε πώς ο Ασάντζ έκανε κάποια συμφωνία μέ τό Ισραήλ (τό αναδημοσιεύαμε στόν «Α» πρό 15θήμερου) και είπε πώς ποτέ δέν δήλωσε ο ίδιος κάτι τέτοιο.

Κάπως έτσι μπορούν πράγματι νά δικαιολογηθούν όλα, χωρίς νά καταφύγει κανείς σέ άπίθανες συνωμοσιολογίες. Τό φίλτρο στό κατεστημένο ΜΜΕ έξακολουθεί νά λειτουργεί «ευαίσθητα» όπως πάντα (άποσιώπησαν τό 98% οι άχρηστοι ρουφιάνοι!) και γίνεται προσπάθεια νά σπιλωθεί - ή και νά δολοφονηθεί - ο ήρωας του Wikileaks, που χωρίς άμφιβολία ήταν τό πρόσωπο του 2010.

Ό διορισμός του 15νθήμερου

Της *Oya Gur* ως διευθύντριας επενδυτικών σχέσεων στην Coca-Cola 3E, μεταγραφή από την Coca-Cola Τουρκίας. Τί πρόβλημα έχετε; Όλοι δέν είμαστε παιδιά της Coca-Cola;

Ό τολμητίας του 15νθήμερου

Ό Πειραιώς Σεραφεΐμ πού πέταξε στά μούτρα των Καμπούρακη-Οικονομία την αλήθεια για τις άθλιότητες του σιωνισμού (τραπεζικές, ναζιστικές, αποδομητικές κλπ)

Τό σαρκοβόρο του 15νθήμερου

Ό Ντόρα πού έσπευσε νά δηλώσει παρούσα μόλις μυρίστηκε αίμα, ζητώντας ...δικαστήριο για τόν Πειραιώς Σεραφεΐμ. Θυμήθηκε και τή ...χριστιανική αγάπη, ή «ύαινα»!

Ό Γιωργάκης του 15νθήμερου

Πάει μέ τόν Έρντογάν στη διάσκεψη των ...Τούρκων πρεσβευτών (Ερζερούμ, 7-1-11) κι εκεί αναμένεται νά πλασάρουν «σχέδιο ειρήνης» για τό Αϊγαίο! Ό Θεός νά μάς φυλάξει...

ΑΟΖ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ!

Σημαντικό γεγονός των ημερών ήταν η ανοιχτή επιστολή προς την πολιτική ηγεσία που απηύθυναν ο ακαδημαϊκός **Βασίλειος Μαρκεζίνης** και ο καθηγητής (Maryland) **Θεόδωρος Καρυώτης** αναφορικά με το νομικό καθεστώς που διέπει την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) και ιδιαίτερα αυτό της οριοθέτησής της στο γεωγραφικά καίριο **Καστελλόριζο**. Βλέποντας οι άνθρωποι το πού (και με ποιούς!) πάει ο τόπος αναγκάστηκαν να κοινοποιήσουν τα αυτονόητα μήπως και κάποιος από τους κρατούντες συγκινηθεί.

Στην επιστολή προτάχθηκε το φωτεινό παράδειγμα της Κύπρου που επί ημερών Τάσσου Παπαδόπουλου (2004) δήλωσε μονομερώς την οικεία της ΑΟΖ, παρότι τότε η Τουρκία αντέδρασε και η Ελλάδα αρνήθηκε να συνεργαστεί. «Η πρόσφατη απόφαση της Μεγαλονήσου να οριοθετήσει την ΑΟΖ με το Ισραήλ δεν αφήνει πλέον καμμία δικαιολογία στην Ελλάδα να μην ασκήσει τα νόμιμα δικαιώματά της», γράφουν οι διακεκριμένοι καθηγητές.

Κατόπιν ξεκαθαρίζεται ότι το ζήτημα της υφαλοκρηπίδας έχει ξεπεραστεί από εκείνο της ΑΟΖ και ότι οι νέες νομικές πρόνοιες (ΑΟΖ διαθέτουν όλα τα νησιά)

εξοπλίζουν ακόμα καλύτερα τη χώρα μας. Έτσι καλείται η κυβέρνηση να ψηφίσει την δημιουργία ΑΟΖ στις ελληνικές θάλασσες και να την ανακοινώσει στον ΟΗΕ, όπως τόσες δυτικές και μη χώρες, ώστε να ξεκινήσει κι ο διμερής καθορισμός της με την Κύπρο και την Αίγυπτο. Σημειώνεται εμφατικά η σημασία του Καστελλόριζου (που μας εξασφαλίζει θαλάσσια σύνορα με την Κύπρο) και των κοιτασμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου που ανακάλυψαν αμερικάνικες εταιρείες μεταξύ Καστελλόριζου - Κρήτης - Κύπρου.

Τέλος, σε σχέση με την Τουρκία και τον χειρισμό της, η συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο χαρακτηρίζεται «παλαιά αμερικάνικη ιδέα» και «τραγικό λάθος» που ποτέ σε καμμία προβληματική γειτονιά της γης δεν εφαρμόστηκε. Αντιθέτως, παρατίθενται επιγραμματικά επιχειρήματα υπέρ μιας μονομερούς πρωτοβουλίας από την Αθήνα ώστε να εξασφαλίσουμε όσα μας παρέχει το διεθνές Δίκαιο, χωρίς να διακινδυνεύσουμε τίποτε.

Τέλος, σημειώνουμε την καταληκτική μνεία των επιστολογράφων καθηγητών όχι μόνο στη χώρα των δήθεν μηδενικών προβλημάτων μα και στους εν Ελλάδα υπερασπιστές της!

(ΕΛΙΑΜΕΠ; Ποιό ΕΛΙΑΜΕΠ;)

Η «ΣΠΙΘΑ» ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΡΡΟΠΕΣ ΜΙΚΡΟΝΟΙΕΣ

Του Ηλία Σιαμέλα

«... ανέστιος ειν', που χαιρείται αν ξεσπάσει ανάμεσα σε φίλους και δικούς ξεφρενη αμάχη.» Όμηρος (I, 63-64)

Όντας περαστικός, είπα, το βλέφαρό μου για λίγο ν' ακουμπήσω στον διαδικτύου τις φιλικές ιστοσελίδες! Να δω τα εκθέματα της σκέψης των πολλών, ν' ακούσω τις ιαχές τους. Όμως άλλα είδαν τα μάτια μου στο θαμποχάρακτο κατώφλι τους. Ο ένας κρατάει την πύρινη ρομφαία, ο άλλος κοντάρια και παλούκια και πιο πέρα ο φίλος τρίβει την τσακμακόπετρά του, εκεί από κοντα, στις νοτισμένες αναφλέξεις του συστήματος.

-Ω, είπα, ω θεληματάρικα παιδιά, που παίζετε κρυφτό, στα πιο ρηχά σοκάκια ενός εξωνημένου καθεστώτος. Κύματα, κύματα έρχονται τα λόγια σας με θόρυβο και φεύγουν. Δεν έχουν φτερά, δεν έχουν μέσα τους τούς ήχους των πονεμένων.

Μόνο να, κατηγορίες, κατηγορίες, και λόγια επικριτικά από ανθρώπους που εμφανίζονται σαν οι μοναδικοί κάτοχοι της αλήθειας. Κι όλα αυτά, τούτη τη μαύρη ώρα της γενικευμένης υπονομιότητας! Δε μπορεί, είπα, κάπου θα υπάρχει η συζυγία των ψυχών, κάπου το πάρτι της στενοποριάς θα πάρει τέλος.

Μα τι θέλω να πω; Για ποιο πράγμα τόση ώρα τσαμπουνάω; Ναι, ναι, μα για του λύκου το χιονισμένο πέραςμα μιλάω! Μια κίνηση έκανε ο Μίκης Θεοδωράκης και πέσανε όλοι πάνω του για να τον φάνε. Και δε ρίχτηκαν πάνω του οι οχτροί, δεν όρμησε πάνω του της Νέας Τάξης η αρμάδα. Όρμησε το ίδιο το περιοδικό «Ρεσάλτο»! Όρμησε το μετερίζι εκείνο που στις σελίδες του την άστεγη ψυχή μας τόσα χρόνια είχαμε αποθέσει!

Είμαι στο Κοιμητήριο, δίπλα στον τάφο της γυναίκας μου. «Ερευνά πέρα τον ορίζοντα και, σκύβοντας προσπαθώ με τα δάχτυλα να καθαρίσω την πλάκα του τάφου νάρθει ν' ακουμπήσει η σελήνη...»*. Ναι, εκείνη μου το έλεγε: Πρόσεχε, πρόσεχε τον κόσμο μας. Πρόσεχε τους ανθρώπους, ενώ μου απάγγελνε με δάκρυα τους στίχους του αγαπημένου της ποιητή: «Αυτός αυτός ο κόσμος / ο ίδιος κόσμος είναι... Στη χάση του θμητικού / στο έβγα των ονείρων ... Αυτός ο ίδιος κόσμος / αυτός ο κόσμος είναι. Κύμβαλο κύμβαλο / και μάταιο γέλιο μακρινό!»...**

Σκέφτομαι, σκέφτομαι κι άκρη δε βρίσκω. «Τελικά αυτή η άμυνα που θα μας πάει, σαν μας μισήσουνε κι' οι λυγαριές;»***

Ναι, στο τέλος θα μισήσουμε τον ίδιο μας το εαυτό ή θα τρελαθούμε. Δε γίνεται τη μια μέρα να βάζεις στο εξώφυλλο του «Ρεσάλτο» τη φωτογραφία του Μίκη και την άλλη βάνουσα να τον λοιδορείς. Δε γίνεται τη μια μέρα να ελπίζεις στο φως και την άλλη να γουρουνοδένεσαι με το σκοτάδι. Δεν γίνεται τη μια μέρα να προβάλλεις τις απόψεις του και την άλλη να τον ταυτίζεις με τη ...Ντόρα!

Είναι αυτή η θαμπούρα απ' την κακοσυσφρασμένη αιθάλη της Αθήνας που επηρεάζει ανθρώπους και αισθήματα; Είναι η πωρομένη σκιά του Στάλιν που κατευθύνει ακόμη και σήμερα την εγκληματική παραλυσία των όντων;

Δεν έχω πρόθεση να ενταχτώ στο κίνημα του Θεοδωράκη. Όμως δεν μπορώ να πω ότι δεν χαιρόμαι όταν ακούω να ξεπετάγονται σπίθες μέσα από τα σπλάχνα της κοινωνίας, είτε αυτές προέρχονται από απλούς ανθρώπους ή από ανεμογένητους προλάτες πρωτοπόρους.

Φτάνει αυτές οι σπίθες να ανάγουν φωτιές, για να καεί τούτο το σάπιο καθεστώς, τούτη η παπανόρροποιημένη χολέρα. Αν εμείς οι ξεπαρμένοι «κονταροχτυπιόμαστε» μέσα στις πένας τη χλομάδα κι είμαστε ανίκανοι ν' ανάσουμε μια σπιθα στον καλυβιού μας τη γωνιά, ας αφήσουμε τουλάχιστον κάποιες περήφανες ψυχές να κάνουν αυτό που νομίζουν καλύτερα. Ας μην σηκώνουμε αμάχες κι ας μην πετάμε ανέπλαγχνες κορώνες, όταν κάποιο κίνημα είναι ακόμη στα σπάργανα και δεν έχει δείξει το πρόσωπό του. Εκτός κι αν η μικρόνοιά μας ενοχλήθηκε, όταν ο Μίκης κάλεσε επίσημα τους Ανεξάρτητους πολίτες σε ΑΝΥΠΑΚΟΗ - ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, σε κυβερνητικά ή μη σχέδια, που Ηθικά, Εθνικά, Δημοκρατικά, Ιστορικά, κατατείνουν στην υποτελία του Ελληνισμού.

Όμως, παρά το αλυσόδεμα, παρά τα μύρια δεινά που μας σωρεύουν, τούτος ο βράχος, που λέγεται Ελλάδα, εκπέμπει την κραυγή του. Και οι κραυγές του Μίκη, και οι κραυγές χιλιάδων αγωνιστών, όποιου χρώματος και νάναι, σε πείσμα κάθε ψωροκύβερνου, σε πείσμα κάθε καθεστωτικού βαρδιάνου, κάποια στιγμή θα ενωθούν, κάποια στιγμή στον άνεμο θα ανεβούν, για ν' ακουστούν, να πιάσουν τόπο. Γιατί «κι ένας που έχει μυαλό νήπιου καταλαβαίνει, πως τώρα η Ελλάδα στην άκρα του άπατου γκρεμού κοντοζυγώνει»****

* Νίκος Εγγονόπουλος
** Οδυσσεάς Ελύτης, «Το Άξιον Εστί»
*** Νίκος Εγγονόπουλος
**** Όμηρος (H, 379-482), παράφραση

6-12-10, Λιμπούσι Αρκαδίας, (Συνειδησιακά Ελεύθερη Ζώνη σε μια άναντρα υποδουλωμένη χώρα).

ΕΝΑ ΝΕΟ, ΑΛΛΙΩΤΙΚΟ ΕΤΟΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Βρισκόμαστε σ' ένα κομβικό σημείο για την πορεία του τόπου μας (κι όχι μόνο), όπου τά κρίσιμα και τά ζωτικά προβλήματα θά τεθούν επί τάπητος έξαρχης. Στο τέλος μιās ξέφρενης κούρσας μέ οδηγό τόν Σάυλωκ, στή διάρκεια της οποίας πετάξαμε καθετί πού φέραμε, πού μάς συγκροτούσε και μάς χαρακτήριζε, φτάσαμε στό σημείο μηδέν. Η άμερικανική νίκη επί της Σοβιετίας πριν 20 χρόνια σήμανε τήν επίθεση κατά των λαών του καπιταλιστικού συστήματος και πρώτη στή λίστα των θυμάτων ήταν ή χώρα μας. Η Ελλάδα, πού ποτέ δέν εντάχθηκε όργανικά στή Δύση αλλά τά τελευταία χρόνια βαυκαλιζόταν νά θεωρεί έαυτήν πλήρως ένσωματωμένη στό σύστημα, βρέθηκε ν' άνοίγει τόν χορό του ΔΝΤ. Λίγο ή πρόστυχη άρχουσα τάξη της χώρας, λίγο ή έξωνημένη συνείδηση του λαού, φτάσαμε στή σημερινή κατάντια, πού κοιτάει κανείς γύρω του και δέν βλέπει τίποτε όρθιο.

Όσοσο σήμερα πού ύποδεχόμαστε τό 2011 έχουμε άκριβώς έφαρμογή αυτού πού λένε «τό πυκνότερο σκοτάδι πριν τήν αύγή». Δέν είναι σχήμα λόγου, μιά «Σπιθα» άναψε. Πότε άλλοτε δείχναμε τόσο κοντά στήν άπόρριψη του συνόλου πολιτικού κόσμου; Πότε άλλοτε είχαμε άπομυθοποιήσει όλα τά ψιμύθια του καταναλωτισμού; Πότε άλλοτε ύπήρχε τόσο ένδιαφέρον για τήν βαθύτερη συλλογική μας ταυτότητα; Πότε άλλοτε ύπήρχε τόση δυναμική ένότητας στή βάση του λαού, κόντρα στα άφεντικά; Ως και ή Ίεραρχία ξεσηκάθηκε! Η κρίση θά γεννήσει τό επαναστατικό ύποκείμενο, ή ανάγκη θά άναδείξει νέες ήγεσίες, ή κοινωνία θά επανακτήσει τήν άλληλεγγύη πού έχασε στα χρόνια της δάνειας εύωχίας και της ζωόδους ιδιωτείας.

Κανένας μην λιγοψυχήσει. Τά χέρια στό τιμόνι.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ: Κακοί οίωνοί

Τέλος λοιπόν η διαχείριση του Δήμου Κομοτηνής από τη γαλάζια παράταξη. Στις 22 Δεκεμβρίου έγινε η τελευταία συνεδρίαση του δημοτικού Συμβουλίου με την παλιά του σύνθεση και γύρισε η σελίδα. Τί τό ξεχωριστό είχαμε στη συνεδρίαση αυτήν; Τρία!

Πρώτον τό **Έλλειμα** του 2009, τό όποιο ξεπέρασε τά 3 έκ. ευρώ. Είναι λογικό αυτό; Μήπως και νά πανηγυρίζουμε πού φαίνεται μιά μείωση κατά 1 έκ. ευρώ περίπου σέ έναν χρόνο; Δέν ξέρουμε, πάντως ή αντιπολίτευση δέν έδειξε νά αϊφνιδιάζεται ή νά πολυσκοτίζεται. Άλλωστε οί δραματικές έξελίξεις τών τελευταίων ήμερών, μέ τίς κατασχέσεις ιδιωτών σέ βάρος του δήμου (10-12) γιά άνεξόφλητα χρέη δείχνουν ποιά είναι ή οικονομική πραγματικότητα. Μιά μικρογραφία αυτού πού ζήσαμε σέ κεντρικό επίπεδο θυμίζει ή κατάσταση και δέν αφήνει περιθώρια γιά πολλή αισιοδοξία.

Τό δεύτερο ήταν οί μετατροπές τών δημοτικών επιχειρήσεων **ΔΕΣΚΟΜ** και **ΔΕΤΑΚΟΜ** σέ κοινωφελείς, λίγες μέρες πριν τήν κατάργησή τους (θά λειτουργεί στό έξής μιά μόνον κοινωφελής δημοτική επιχείρηση). Έδώ τό ζήτημα (πού τό άνέδειξε ό νομικός σύμβουλος του Δήμου κ. **Δημοσθένης Τακάς**) ήταν μέν τυπικό, αλλά και ταυτοχρόνως και ουσιαστικό, καθότι ή διαδικασία πού επελέγη, μέ δεδομένο τό υπάρχον νομικό κενό, είχε στόχο τήν μή χρέωση τών μελών τών ΔΣ μέ τίς υποχρεώσεις τών δύο επιχειρήσεων. Τώρα τά χρέη μεταφέρονται στον δήμο κι όλα μέλι γάλα, άφου ό βρεγμένος τή βροχή δέν τή φοβάται!

Τέλος, έγκρίθηκε όμοφωνα ή σύμπραξη μεταξύ του Δήμου Κομοτηνής και τής

ΜΚΟ «**Ευρωπαϊκή Προοπτική**», βάσει τής όποιας ό Δήμος θά χρηματοδοτηθεί μέ 21.000 ευρώ από ευρωπαϊκό πρόγραμμα γιά μιά φάση του έργου «**Μετεγκατάσταση τών Ρομά τής όδου Άδριανουπόλεως**». Έδώ λοιπόν έχουμε μερικές παρατηρήσεις νά κάνουμε.

Ή «**Ευρωπαϊκή Προοπτική**» ήταν μιά από τίς άδρότερα χρηματοδοτούμενες ΜΚΟ (άπό Αθήνα και Βρυξέλλες), ίδιως στά χρόνια πού τήν διοικούσε ό Π. Σκλιάς. Τά τελευταία χρόνια ή παρουσία του στελέχους τής (μέλος του ΔΣ) **Άγγελου Λάσκαρη** στό πλευρό του Δημ. Κοτσάκη προκάλεσε ποικίλα σχόλια γιά «άλωση» του Δήμου και γιά λειτουργία έξωθεσμικής διοίκησης. Τώρα βλέπουμε ότι παρά τά καταγγελθέντα οί σχέσεις μέ τά παιδιά τής **Ντόρας Μπακογιάννη** (Παπαγγελόπουλος, Λάσκαρης...) - έστω και στό επίπεδο αυτό - συνεχίζονται και μέ «**πράσινη**» έγκριση. Κι άς πούμε ότι προέχει τό έργο. Ποιό έργο; Είναι άκριβές ότι ή πολυθρύλητη μετεγκατάσταση τών Ρομά από τόν έλεεινό καταυλισμό τής όδου Άδριανουπόλεως (Άλάν Κουγιού) χρειάζεται άρχικά 810.000 ευρώ γιά τίς άπαλλοτριώσεις πού πρέπει νά πληρωθούν μέχρι τόν έρχόμενο Νοέμβρη. Υπάρχουν τά χρήματα αυτά; Ό δήμαρχος έλεγε «**ναί**», τώρα λέει «**όχι**». Ποιός θά χτίσει μετά τίς κατοικίες, μέ τί λεφτά; Κι αν οί προσφυγές πού έκδικάζονται στό Συμβούλιο τής Έπικρατείας τόν Ιούνιο δικαιωθούν; Και κάτι άκόμη: υπήρχε ή (πάντα άπαραίτητη) υπηρεσιακή εισήγηση γιά τή σύμπραξη αυτή ή άρκέστηκαν όλοι στίς προφορικές διαβεβαιώσεις του δημάρχου; Πόσες τέτοιες συμφωνίες έχει ως σήμερα υπογράψει ό δήμος μέ τήν συγκεκριμένη ΜΚΟ και τί ύψους;

Τό άρτινό γιοφύρι μιās έλληνοβουλγαρικής οδικής σύνδεσης

Στο τελευταίο νομαρχιακό συμβούλιο Ροδόπης ετέθη το ζήτημα τής χάραξης του Κάθετου Άξονα 75 (Κομοτηνής - Νυμφαίας - Ελληνοβουλγαρικά σύνορα), πού τελευταίως κάποιιο επιχειρούν νά του δώσουν χαρακτηριστικά ...θηρσκευτικής σύγκρουσης! Οιαβλεψίες και ύποπτες επιλογές του πρώτου σχεδιασμού επέβαλαν τίς προτεινόμενες αλλαγές, γιά τίς οποίες όμως το νομαρχιακό συμβούλιο αρνήθηκε νά αποφανθεί. Κι όμως, τα προβλήματα είναι σοβαρά και οί λύσεις τους έτοιμες! Η προτεινόμενη ανατολική χάραξη, πού θα αφήσει ανέπαφη τήν κοιλάδα τής Καρυδιάς και θα «**θίξει**» μόνο αγρούς δυο μειονοτικών οικισμών (αποζημιώνοντας τους υπέρ το δέον) απαντά στα χωροταξικά, κυκλοφοριακά και περιβαλλοντικά ζητήματα πού έχουν ανακύψει, όπως και σε κείνο τής οδικής ασφάλειας.

Χρειάζεται άραγε μεγάλη σοφία γιά νά δει κανείς ότι ή παλιά χάραξη κόβει τα βόρεια προάστεια τής πόλης από αυτήν; Είναι δυνατόν ένας Διασυνοριακός Άξονας, πού αναμένεται νά φέρει σημαντικό φόρτο, νά εξυπηρετεί παράλληλα και τίς ...παρακείμενες ιδιοκτησίες;! Τι είδους εξειδίκευση άραγε απαιτείται γιά νά αντιληφθεί κανείς τα ζητήματα ασφάλειας και συνολικού κόστους πού συνεπάγεται ή επιλογή

πέντε (5) ισόπεδων κόμβων, όπως έλεγε ή πρώτη χάραξη, αντί του ενός και μοναδικού ανισόπεδου πού προτείνει ή νέα, ανατολική χάραξη; Τι σχέση έχει ή μιά πρόταση πού διαθέτει ομαλή ροή καμπυλότητας με άριστη αλληλουχία καμπυλών γιά απαιτούμενη ταχύτητα 80 χλμ/ώρα, με τήν άλλη νά μιλά γιά 50 χλμ/ώρα (σε διεθνή δρόμο!); Γίνεται νά σχεδιάζεται ένας τέτοιος δρόμος δίπλα σε ρέμα (του Τρελλοχειμαρρου) όταν οί πλημμύρες του 2007 έδειξαν τι μπορεί νά συμβεί; Κι όσον αφορά τίς αμιγώς περιβαλλοντικές επιρροές, τα πλεονεκτήματα τής ανατολικής χάραξης, τής όποιας ή απόσταση από κατοικίες είναι παντού μεγάλη ώστε νά μην οχλεί, είναι τόσο οφθαλμοφανή πού δέν χρειάζεται κανείς ούτε νά τα παραθέσει.

Το ότι ή νέα χάραξη θα συντελέσει στην απώλεια των κονδυλίων γιά τήν υλοποίηση του δρόμου είναι κάτι πού δέν προκύπτει από πούθενά. Αντιθέτως, ή μόνη λογική ένσταση γιά το έργο θα μπορούσε νά αφορά τη σκοπιμότητα τής σύνδεσης τής Ροδόπης με τή Βουλγαρία και ειδικά με τήν περιοχή του Κίρτζαλι. Αυτό όμως είναι μιά άλλη ιστορία, γιά τήν οποία ποτέ δέν έγινε ένας δημόσιος διάλογος και ο τοπικός πληθυσμός ποτέ δέν ρωτήθηκε. Όπως γίνεται πάντα στη «**δημοκρατία**» μας...

Σχόλια πτερόεντα

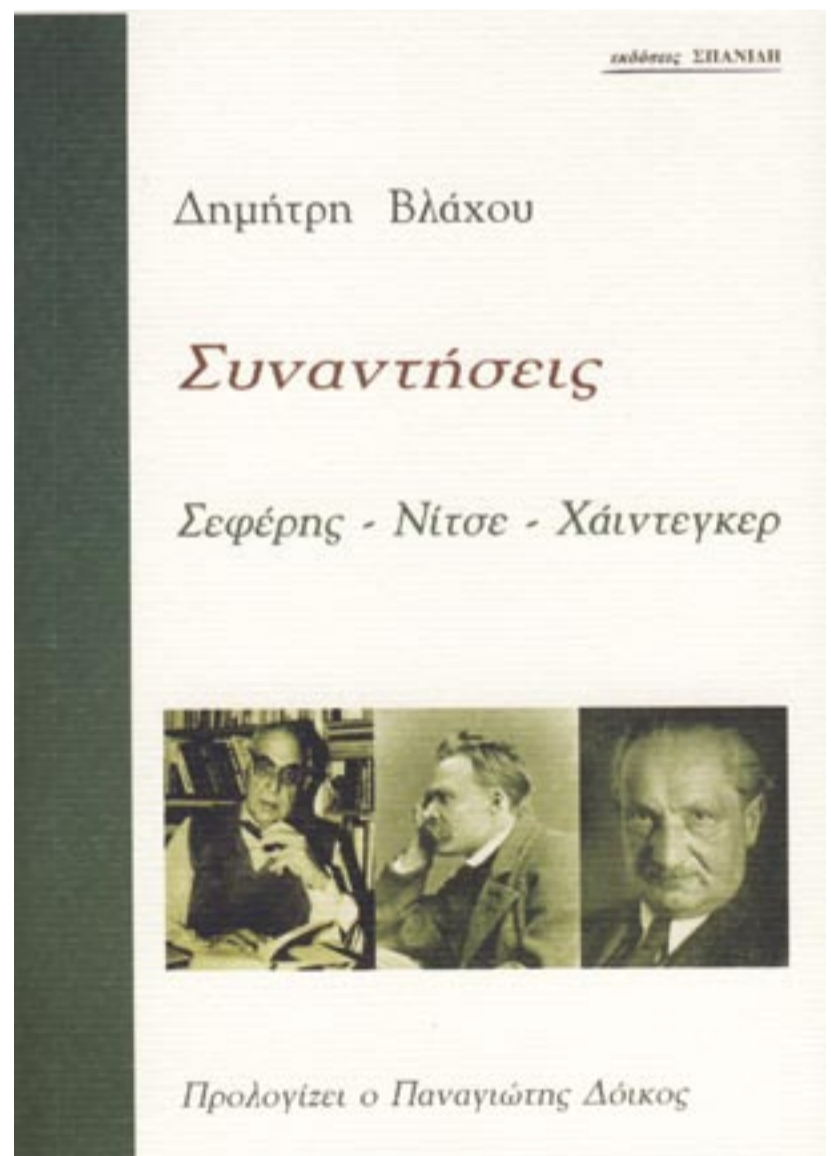
Τούρκικες **πιπεριές** εισηγμένες από τή Γερμανία, κατασχέθηκαν στην Αυστρία, γιάτί περιείχαν ύψηλότατες ποσότητες **φυτοφαρμάκων** (thiophanate methyl και carbendazim). Τώρα λένε και οί δικοί μας ότι θά ...τό ψάξουν τό θέμα! Μά καλά, είναι δυνατόν άκόμα νά εισάγουμε τούρκικα λαχανικά, φρούτα κτλ και νά μήν τά ψάχνουμε ένδελεχώς; Τόσα κρούσματα, τόσες περιπτώσεις μέ τόσα προϊόντα τους πού έντοπίστηκαν στην Εύρώπη (μά κι έδω) δέν μας φτάνουν γιά νά αντιληφθούμε τί σκατά παράγει ή γείτων; Αλλά δέν πειράζει, άς έχει τόν νου του ό κάθε καταναλωτής μόνος του. Αν έπιμένει ν' αγοράζει τούρκικα (φαγώσιμα και μή) προϊόντα, δικό του πρόβλημα.

Γράφαμε πριν δυό χρόνια γιά κάποιιο νομαρχιακό **αντιπλημμυρικό** έργο στην περιοχή τής **Φιλύρας**, έπισημαίνοντας μιά σειρά παρανομιών πού, κατά τή γνώμη μας, είχαν συντελεστεί. Παρακολούθησαμε τό θέμα όσο μπορούσαμε και ρίξαμε όσο φώς μπορούσαμε στην ύπόθεση εκείνη, πού μάλλον δέν άποτελούσε και κάποιαν άτυχή έξαιρεση στον νομοταγή κανόνα. Τά δημοσιεύματά μας εκείνα τά πρόσεξε μόνο μιά τοπική έφημερίδα (ή «**Φωνή τής Ροδόπης**») και ή ...Δικαιοσύνη. Έρχεται τώρα και ή Επιθεώρηση Δημόσιας Διοίκησης και διαπιστώνει σέ δωδεκασέλιδο πόρισμά τής «**μή σύννομες ένέργειες πού προκάλεσαν άνεπανόρθωτη ζημιά γιά τό Δημόσιο**». Κάποιοι ίσως βρεθούν κατηγορούμενοι, κι άλλοι θά χρεωθούν τήν (άνύπαρκτη, παρά τά θρυλούμενα) πολιτική ευθύνη. Τό ζήτημα γιά έμάς στον «**Α**» δέν συνδέεται μέ ό,τιδήποτε προσωπικό. Τό ζητούμενο ήταν και παραμένει νά τεθεί ένα τέραμα στίς πρακτικές πού έθρεψαν τή διαφθορά και ξεθεμελίωσαν τόν τόπο, σέ βαθμό κρατικής χρεωκοπίας.

Δέν ξέρω τί άποκόμισε ή κ. **Θ. Κόκλα** από τήν ολιγόχρονη θητεία τής στην Περιφέρεια ΑΜ-Θ αλλά έμεις δέν μπορούμε νά βρούμε και πολλά καλά λόγια γιά νά τήν άποχαιρετίσουμε. Έχουμε μάλιστα τήν έντύπωση ότι δέν πολυκατάλαβε τό πού βρέθηκε, πόσο μάλλον τό δέον γενέσθαι. Παρά τό βαρύγδουπο του άπολογισμού τής, τά νούμερα και τά λόγια του κειμένου δέν μάς έπεισαν, άφου έχουμε τό κακό συνήθειο τής καχυποψίας στα δελτία Τύπου τής έξουσίας, πόσο μάλλον όταν ή πραγματικότητα πού ζούμε δέν συνάδει μέ τά αναγραφόμενα. Χαρακτηριστικό είναι και τό πρόσφατο δελτίο Τύπου πού έξέδωσε, παρουσιάζοντας τήν ...οικονομία πού έκανε τό 2010, πληρώνοντας 66% και 37% λιγότερα χρήματα σέ αντιπλημμυρικά έργα του Έβρου σέ σχέση μέ τό 2006 και τό 2007! Και τί σημαίνει αυτό; Δηλαδή αν φέτος δέν δώσουν ούτε ένα ευρώ, θά πρέπει νά πανηγυρίσουμε; Τι άποτελεσματικότητα είχαν τά έκάστοτε έργα, αυτό μάς ένδιαφέρει. Και γιάτί πήγε τόσο πίσω στίς συγκρίσεις, χάθηκαν τά στοιχεία γιά πέρσι - πρόπερσι; Γειά σας κυρία Κόκλα, τά χαιρετίσματά μας στην πρωθυπουργομήτορα κ. Μάργκαρετ Τσάντ και ...δέν θά μάς λείψετε.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11,
Εάνθη τηλ. - τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Προβοκάτσες απ' τή Ρόδο ως τήν Ξάνθη

Πέρασαν τόσες μέρες από τήν ρίψη τής μολότωφ στό τέμενος του χωριού Παλιό Άβατο, κι ακόμη τίποτε δέν έγινε γνωστό από τήν Αστυνομία σχετικά μέ τούς δράστες. Καί παρότι οί ζημιές ήταν τής τάξης τών ...500 ευρώ, κάποιιοι μειονοτικοί καλοί μας συντοπίτες συνεχίζουν νά τό χρησιμοποιούν ως σημαία γιά όσα «ύφίστανται» στη Θράκη οί μουσουλμάνοι. Παράδειγμα οί Αλή Τσαβούς και Σιμπέλ Μουσταφάογλου, πού εκπροσωπώντας τό κόμμα D.E.B. τών τουρκοφρόνων και τόν αντίστοιχο δημοτικό συνδυασμό γιά τόν δήμο Κομοτηνής κατήγγειλαν τό περιστατικό «ως χτύπημα στην θρησκευτική ελευθερία».

Θά ήθελα όμως νά δώ τά μούτρα όλων αυτών τών ευαίσθητων ανθρώπων μόλις γίνει γνωστή ή ένορκη κατάθεση του ιμάμη του χωριού, ό οποίος - κατά πληροφορίες του «Αντιφωνητή» - κατέθεσε ότι **οί δράστες ήταν μουσουλμάνοι!** Αυτό δηλαδή πού εξαρχής ήταν ούτως ή άλλως τό πιθανότερο σενάριο.

Καί σάν νά μήν έφτανε αυτό, είχαμε και δεύτερη καραμπινάτη προβοκάτσια μέσα στις γιορτές, αυτή τή φορά στόν νέο στόχο τής τουρκικής επιθετικής πολιτικής, τή Δωδεκάνησο. Πληροφορηθήκαμε από τούς παρακρατικούς μηχανισμούς τής Άγκυρας (Σύλλογος Αλληλεγγύης Τούρκων Δυτικής Θράκης - ΒΤΤDD) ότι τήν παραμονή τών Χριστουγέννων «οργανώθηκε επίθεση μέ μολότωφ πού προκάλεσε έλαφρές ζημιές

στόν Πολιτιστικό Σύλλογο Μουσουλμάνων Ρόδου». Προσέξτε τό ρήμα, «οργανώθηκε»! Ποιός δηλαδή τήν οργάνωσε; Όχι βέβαια κάποιιοι χαφιέδες τής Τουρκίας... Τό μπαλλάκι πήρε μετά ή «Συμβουλευτική Έπιτροπή τής Τουρκικής Μειονότητας Δυτικής Θράκης» (B.T.T.A.D.K) και μέ ένα πανομοιότυπο δελτίο Τύπου στις 26 Δεκεμβρίου κατήγγειλαν κι αυτοί τήν επίθεση πού δέχθηκαν τ' αδέρφια τους στη Ρόδο, τόνισαν ότι «τέτοιου είδους επιθέσεις ζημιώνουν τό περιβάλλον ειρήνης και γαλήνης» και άλλα τέτοια πρωτότυπα από τούς κήνσορες τών ακροτήτων και τών φανατισμών. Άξιος και αυτώνών ό μισθός...

Δέν θά σχολιάσουμε άλλο τά συμβάντα, μιλούν από μόνα τους γιά τήν τακτική τής γείτονος μέσα στην έλληνική Έπικράτεια. Έκείνο πού θέλουμε και απευθύνουμε στις ελληνικές Αρχές είναι νά κάνουν τό καθήκον τους και νά υπερασπίζονται τή δημόσια τάξη και γαλήνη μέ αποφασιστικότητα. Τί απέγινε, λ.χ., μέ τήν έρευνα πού διατάχθηκε σχετικά μέ τό δημοσίευσμά μας («Α», 1-6-10) γιά τή χρήση τών αλτρωτικών συμβόλων στό χάτιμ του Έχίνου, παρουσία τών Μέτε - Σάρνιτς; Ασκήθηκε κάποια δίωξη κατά τών τραμπούκων πού ενώπιον τής Αστυνομίας επιτέθηκαν στό Τρίτο γαλλικό κανάλι στις Θέρμες τόν περασμένο Μάιο; Γιατί αν κι ό νόμος εφαρμόζεται επιλεκτικά, μέ κριτήριο τό φρόνημα/θρησκευμα τών εκάστοτε παραβατών του, ζήτω πού καήκαμε...

Ένα ενδιαφέρον ξεκατίνιασμα

Καθώς τά ρήγματα στό μειονοτικό μπλόκ έξουσίας σπανίως βγαίνουν στη δημοσιότητα, όταν κάτι τέτοιο συμβαίνει έχει πάντα τό ενδιαφέρον του. Ακόμη περισσότερο όταν πρόκειται γιά κόντρα τουρκοφυλλάδων, όπως συνέβη τόν περασμένο Δεκέμβριο μεταξύ «Μπιρλίκ» και «Μιλλέτ» ή μεταξύ Ιλχάν Ταχσίν και Τζενγκίζ Όμερ.

Τήν αφορμή έδωσαν οί άγωγές τής Χαράς Νικοπούλου, γιά συκοφαντική δυσφήμισή της από τούς άνωτέρω, όταν έγραψαν τίς άπίστευτες άνοησίες γιά ζωγραφίες του Άλλάχ πού ύποτίθεται ότι ζήτησε ή δασκάλα του Μεγάλου Δερείου από του μουσουλμάνους μαθητές της. Οί συκοφάντες («Μιλλέτ», «Γκιουντέμ») φυσικά καταδικάστηκαν σε άποζημίωση δεκάδων χιλιάδων ευρώ ό καθένας, εκτός από τή «Μπιρλίκ» πού δέχθηκε νά δημοσιεύσει διάψευση. Αυτή ή ύποχώρηση θεωρήθηκε ταπεινώση από τούς άλλους και ρίχτηκαν στόν Ιλχάν Ταχσίν, ό οποίος μέ τή σειρά του άπάντησε ύπαιτισσόμενος κρυφές χρηματοδοτήσεις τους. Έγραφε λοιπόν ό Ι.Τ. σε ένα άρθρο του γεμάτο ειρωνία και μπηχτές: «...Δέν έχω λεφτά νά πετάξω στά σκουπίδια, δέν έχω λεφτά γιά νά βρω μάρτυρες ή νά γίνω μάρτυρας. Έτσι τελικά γίνεσαι μασκαράς του ενός και του άλλου (...) Άν είχα ισχυρές πλάτες, ώχά, τότε θά τάιζα ένα άχούρι γαϊδούρια...»

Από τήν πλευρά του ό Τζενγκίζ Όμερ μίλησε (16/12, «Μιλλέτ») γιά «άνόητο άρθρο» του Ιλχάν πού τόν λυπάται μέν, τόν άπασχολούν όμως «εκείνοι πού του έχουν δώσει άέρα και τόν στρέφουν εναντίον του». Δήλωσε ότι στη θέση του Ιλχάν θά έφευγε από τή Θράκη μετά από τέτοια ντροπή, τόν προτρέπει νά αλλάξει δουλειά και κοκκορεύεται πώς ό ίδιος και ή έφημερίδα του δέν θά ζητούσαν ποτέ συγγνώμη. Κι αυτό όχι γιατί έχει πλάτες ή χρήματα αλλά πίστη στόν Άλλάχ και προσήλωση στην μειονότητα (οί φήμες πώς δέν έχει τίποτε σ' όνομά του ώστε νά μήν έχουν αντίκρουσμα οί καταδικές του, άραγε ν' άληθεύουν;). Τέλος, μαινεται κατά τών ύποκριτών στην μειονοτική ήγεσία (μιλά γιά «...λυσσασμένες ύαινες!») πού παριστάνουν τούς υπερασπιστές του τουρκισμού και τής θρησκείας αλλά νοιάζονται μόνο γιά τά συμφέροντά τους.

Σέ ποιά χώρα ζοῦμε;

Τουρκοπαράγοντες από το χωριό Κένταυρος της Δυτικής Θράκης (Νομός Ξάνθης) προέβησαν σε μια πράξη δήθεν αλληλεγγύης προς τον πληθυσμό της ...Γκάνας, κατασκευάζοντας ένα πηγάδι εν είδει φιλανθρωπίας. Τι αναγράφτηκε όμως στο πηγάδι αυτό; Ότι είναι δωρεά του χωριού «Κέτενλικ» της Δυτικής Θράκης και μάλιστα μπήκε δίπλα η τουρκική σημαία, μαζί με κείνη της Γκάνας! Από πότε ένα (πομάκινο!) χωριό της ελληνικής επικράτειας εκπροσωπείται από την τουρκική σημαία; Ποιος ευθύνεται για το συμβάν; Πόσα άλλα τέτοια συμβαίνουν και κανένας δεν παίρνει είδηση;

MIT & ZIRAAT

Σε πρόσφατο δημοσίευμα του «Κόσμου του Επενδυτή» ο κορυφαίος αμυντικός αναλυτής **Μάνος Ηλιάδης** αναφέρθηκε στον ρόλο της τουρκικής τράπεζας Ζιραάτ που λειτουργεί στην Κομοτηνή, ανοίγει στην Ξάνθη και ετοιμάζεται για Ρόδο - Κω. Είχε και παλιότερα αναφερθεί στη μακρά εμπλοκή της σε παλαιότερες ενέργειες εναντίον των Ελλήνων (χρηματοδότηση του κεμαλικού στρατού στην περίοδο του Μικρασιατικού πολέμου, αποδέκτης του εξοντωτικού φόρου περιουσίας εις βάρος των Ελλήνων της Πόλης την περίοδο 1942-1944...), καθώς και στην Κύπρο κατά την διάρκεια του αγώνα της ΕΟΚΑ. Στο βιβλίο του Ηλιάδη «Το απόρρητο Ημερολόγιο της ΚΥΠ για την Κύπρο», (Εκδόσεις Ι. Σιδέρη, 2007) παρτίθετο αυτούσιο ένα σημείωμα της ΚΥΠ με ημερομηνία 7 -9-1959, όπου απεκαλύπτετο ότι η Ziraat Bankasi ανέλαβε την χρηματοδότηση της Τουρκικής Αγροτικής Τράπεζας που είχαν συστήσει οι Τουρκοκύπριοι, η οποία και αυτή, σύμφωνα με παλαιά στελέχη της ΚΥΠ, ήταν φωλιά Τούρκων πρακτόρων. Τώρα ο Μ.Η. βασισμένος σε αξιόπιστες κουρδικές πηγές μιλά για μια πολύ πιο σκοτεινή δραστηριότητα αυτής της τουρκικής κρατικής τράπεζας και συγκεκριμένα για άμεση εμπλοκή της σε κατασκοπευτικές δραστηριότητες στο Ιράκ.

Σε άρθρο της πάντοτε καλά πληροφορημένης, περί τα τουρκικά, κουρδικής εφημερίδας Ozgur Politika της 16ης Οκτωβρίου 2006, με τίτλο «Αυτή δέν είναι Τράπεζα, είναι Επιχειρησιακή Βάση της MIT», αναφέρεται ότι το υποκατάστημα της τράπεζας Ζιραάτ στη Βαγδάτη παίζει τον ρόλο επιχειρησιακής βάσεως της MIT στο Ιράκ και ότι οι πληροφορίες από υποκλοπές τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και άλλες πηγές διαβιβάζονται κρυπτογραφημένες στην Άγκυρα, μέσω του ειδικού τεχνικού εξοπλισμού ασφαλούς επικοινωνίας που έχει εγκατασταθεί στην τράπεζα.

Η είδηση αυτή επιβεβαιώνεται και από πρωτοσέλιδο δημοσίευμα της εφημερίδας Azadiya Welat, που εκδίδεται στο Ντιαρμπακίρ της Τουρκίας. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, το υποκατάστημα της Τράπεζας Ζιραάτ στη Βαγδάτη βρίσκεται ακριβώς απέναντι από τα γραφεία του Σοσιαλιστικού Κόμματος του Ιράκ και της εφημερίδας Al Ceride, στην συνοικία Al Weziriyia και τονίζεται ότι η τράπεζα αποτελεί εξ ολοκλήρου κάλυμμα για τη δράση της MIT και των πρακτόρων της στην περιοχή. Οι υποτιθέμενοι τραπεζικοί υπάλληλοι που απασχολούνται στην Ζιραάτ, στην ουσία είναι όλοι επαγγελματίες πράκτορες και στελέχη της MIT. Μάλιστα αποκάλυψε τα ονόματα της Ζιραάτ στη Βαγδάτη, μεταξύ των οποίων και του Aysur C., που είναι αξιωματικός των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων κι

εμφανίζεται ως διευθυντής της Τράπεζας. Κατά το ίδιο δημοσίευμα, τα υπόγεια της τράπεζας, που εμφανίζονται ως καταφύγιο ασφαλείας (λόγω των συχνών βομβιστικών επιθέσεων στην περιοχή), είναι εξοπλισμένα με προηγμένα συστήματα και εξοπλισμό

υψηλής τεχνολογίας, με τα οποία γίνονται τεχνικές παρακολουθήσεις και υποκλοπές, καθώς επίσης και ο συντονισμός και έλεγχος των πρακτόρων της MIT που δρουν στην περιοχή.

Η πηγή που αποκάλυψε τις πληροφορίες αυτές στην Azadiya Welat, ήλθε επίσης σε επαφή και με την Ozgur Politika κι ανέφερε ότι η MIT, με κέντρο επιχειρήσεων το κατάστημα της Ζιραάτ, συλλέγει μεταξύ άλλων πληροφορίες για το PKK, την κυβέρνηση της αυτόνομης περιοχής του Βορείου Ιράκ και για τα κόμματα που δραστηριοποιούνται στην περιοχή. Η ίδια πηγή αποκάλυψε ότι άτομα εξειδικευμένα στην εκπαίδευση πρακτόρων, έρχονται από την Άγκυρα στη Βαγδάτη και εκπαιδεύουν

στην συλλογή πληροφοριών ομάδες ατόμων που στρατολογεί η MIT στην περιοχή, κυρίως Τουρκομάνους (αυτοί αποτελούν το βασικό προγεφύρωμα της Τουρκίας στο Βόρειο Ιράκ και χρησιμοποιούνται κατά τον ίδιο τρόπο που χρησιμοποιείται εδώ η μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης από το τουρκικό προξενείο στην Κομοτηνή).

Οι συνεργάτες της MIT, μετά την εκπαίδευσή τους από τα παραπάνω στελέχη της τουρκικής μυστικής υπηρεσίας, δραστηριοποιούνται στην συνέχεια στην συλλογή πληροφοριών στις πόλεις Κιρκούκ, Ντοχούκ, Σουλεϊμανίγια κ.λπ. Κατά τις ίδιες πληροφορίες, οι στρατολογημένοι από τη MIT συνεργάτες της αμείβονται με 400 δολάρια τον μήνα, ποσό σημαντικό για τα δεδομένα της περιοχής.

Η εμπλοκή της Ziraat Bankasi σε καθαρά κατασκοπευτικές δραστηριότητες, δέν προκαλεί εντύπωση. Είναι γνωστό ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι 60 κρατικών φορέων υποχρεούνται από την τουρκική νομοθεσία να συνεργάζονται με την MIT και την Υπηρεσία Πληροφοριών του τουρκικού Γενικού Επιτελείου. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται οι ιμάμηδες που αποστέλλονται στο εξωτερικό, οι δάσκαλοι, οι υπάλληλοι της κρατικής αεροπορικής εταιρείας THY, οι υπάλληλοι τουρκικών τραπεζών κ.α.

Τα συμπεράσματα στον αναγνώστη.

ΕΔΩ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Καλή χρονιά αδέρφια! Φέτος, δεν ξέρω αν το παρατηρήσατε, αλλά η αγορά ήταν υποτονική, δεν υπήρχε άκρατος καταναλωτισμός, περιττά έξοδα, υστερίες στις αγορές κλπ (φυσικά και γνωρίζουμε τους λόγους) αλλά ουδέν κακόν αμιγές καλού. Μπορούμε να πούμε πως δειλά-δειλά οι γιορτές των Χριστουγέννων άρχισαν να παίρνουν την μορφή που θα έπρεπε να έχουν. Πέρα από το θρησκευτικό κομμάτι, δεν πρέπει να ξεχνάμε και την ευκαιρία που μας δίνεται αυτές τις ημέρες για οικογενειακές στιγμές, για στιγμές με φίλους, για επισκέψεις σε σπίτια κλπ. Μεσούσης της κρίσεως πολλοί από εμάς μαζευτήκαμε σε σπίτια, συζητήσαμε, γελάσαμε, μαλώσαμε, εκτονώθηκαμε, παίξαμε και τελοσπάντων κάτι κάναμε ανθρώπινο βρε αδερφέ!

Γιὰ σου Δέσποτα, ν' αγιάσει το στόμα σου! Τον ακούσαμε τις προάλλες σε ραδιοφωνική συνέντευξη, επί παντός επιστητού, στο ράδιο Μάξιμουμ και τον χαρήκαμε. Και φυσικά πρέπει να μιλά η Εκκλησία για τα φλέγοντα θέματα της επικαιρότητας που ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία. Εδώ μιλά ο κάθε πικραμένος, ο κάθε καθυστερημένος, ο κάθε ανώμαλος και ο κάθε μισέλληνας, η Εκκλησία μας δεν θα μιλά; Τα έσουρε ο Δέσποτας στους πολιτικούς (μάλιστα

τους παραλλήλισε με τους Βασιλείς που έχουν κληρονομικό δικαίωμα εξουσίας), σε μερίδα της κοινωνίας, στο ΔΝΤ που μας ρουφά το αίμα, στους μεγαλοδημοσιογράφους (που τώρα θυμήθηκαν τα σκάνδαλα και τις «αποκαλύψεις») ακόμα και στην Ιεραρχία της Εκκλησίας με τις άσκοπες παράτες της για το θεαθήναι σε Ιερούς Ναούς. Έκανε και την αυτοκριτική του για τους επίορκους κληρικούς και τη σημερινή κατάσταση. Καλά ρε, αν σε τέτοιες συγκυρίες δεν μιλήσει ο κατ' εξοχήν πνευματικός θεσμός της Πατρίδος μας, ποιος θα μιλήσει; Η Κατίνα στην μεσημεριανή της εκπομπή; Οποιος δεν θέλει η Εκκλησία να 'χει άποψη ας πάει να πει τον πόνο του στην Ανίτα Πάνια, να πιάσουν και τόπο τα επιχειρήματά του.

Για φέτος περιορίστηκαν στο ελάχιστο οι Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις (όχι ότι είχαμε τίποτα φοβερό να επιδείξουμε...) ελλείψει χρημάτων. Επίσης ο ποδηλατόδρομος θα περιοριστεί σε σχέση με αυτό που είχε προβλεφθεί. Επίσης το καινούργιο κολυμβητήριο, που παρουσιάστηκε προεκλογικά τελειωμένο, πήρε προθεσμία αποπερατώσεως για άλλους 4 μήνες. Επίσης το δράμα των απλήρωτων εργαζομένων συνεχίζεται. Επίσης, παρόλο που

μας είχαν υποσχεθεί να φτιαχτούν όλοι οι δρόμοι μέχρι τις αρχές του χειμώνα, δεν έγινε τίποτα. Επίσης να σας θυμίσω πως τα περισσότερα που μας υποσχέθηκαν διάφοροι απαιτούν και λεφτά για να υλοποιηθούν. Οι εκλογές έφυγαν, η πραγματικότητα επανήλθε...

Ήρθαν οι «αντιρατσιστές» από τη Σαλονίκη, στα πλαίσια κάποιας Πρωτοβουλίας τους, για να μας πρήξουν ακόμα μια φορά με τις υστερίες τους. Πήγαν στο κέντρο κράτησης λαθρομεταναστών στο Φυλακτό και μας είπαν μπλα μπλα ρατσιστές μπλά μπλά άθλιες συνθήκες μπλα μπλα στρατόπεδα συγκεντρώσεως μπλα μπλα άσυλο τώρα μπλά μπλά καταστολή μπλα μπλα στρατοκρατούμενα σύνορα μπλα μπλα γκετοποίηση μπλα μπλα... Αυτό, όμως, που είχε περισσότερη πλάκα ήταν η παρακάτω έκφραση - δήλωση: «εναντιωνόμαστε στην στρατικοποίηση των συνόρων και στον εκφασισμό των γειτόνων μας»... Πώ πώ,, κινδυνεύουν οι γείτονές μας από κάτι παντελώς άγνωστο γι' αυτούς! Κι αν γίνουμε ακόμη πιο ξέφραγο αμπέλι θα «εκδημοκρατιστούν» οι καλοί μας γείτονες; Να το χρησιμοποιούμε συχνά αυτό «μην εκφασίζετε τον πλησίον σας», παλιοεκφασιστές, εκφασιστόμουντρα, εκφασισταριά,

Συγκίνηση επικράτησε κατά την τελευταία συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αλεξ/πόλεως. Τώρα γιατί συγκινήθηκαν δεν ξέρω, αφού τα ίδια άτομα (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) θα απαρτίζουν και το νέο Δημοτικό Καλλικρατικό Συμβούλιο. Λέτε επειδή 2-3 άτομα (πολιτικοί τοπικοί δεινόσαυροι) δεν θα είναι στο επόμενο Συμβούλιο; Ε τότε δικαιολογημένη η συγκίνηση. Παλιόπαιδα. Με κάνατε και δάκρυσα πάλι..

Αμάν ρε παιδιά! Καλά σας λένε ιθαγενείς και πρωτόγονους οι πρωτευουσιάνοι. Ήρθε η κυρά Διαμαντοπούλου για να παραστεί στην παρουσίαση βιβλίου για τη

«νέα αρχιτεκτονική της παιδείας» και υπήρχαν Μάο - Μάο που διαμαρτυρήθηκαν βγάζοντας γλώσσα στην κυρά Υπουργό. Από δώ και στο εξής η υπουργός: 1) δεν θα ξανάρθει, να προσδώσει κύρος με την παρουσία της, σε οποιαδήποτε εκδήλωση στην Γκατζολία 2) δεν θα πει καλά λόγια στην Λέσχη Μπίλντεμπεργκ για κανέναν από τον Νομό μας, όσο και να την παρακαλάμε 3) θα φέρει την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση τελευταία στην περιοχή μας και 4) εκεί που σκεφτόταν σοβαρά να αποκτήσει ντόπιο όνομα (μιάς και λέει πως έχει ιδιαίτερη αδυναμία την περιοχή μας) κι από Άννα Διαμαντοπούλου να το κάνει Σουλτ'Ανα Διαμαντούδη, τώρα θα μείνει με το ίδιο. Κέ μπρουτάλ, μοντιέ!

Εντάξει, μη το κάνουμε και θέμα. Ποιο το παράξενο αν μια παραθαλάσσια πόλη με μεγάλο λιμάνι πάψει να έχει για κάποιο διάστημα Λιμεναρχείο; Αν κατάλαβα καλά, από το διώροφο κτίριο του Λιμεναρχείου μας το ισόγειο δωρήθηκε από Αρμένιο συμπολίτη μας (γύρω στα 1950) στο ελληνικό Δημόσιο ενώ ο πάνω όροφος μισθώθηκε από άλλον ιδιώτη. Τώρα με δικαστική απόφαση πρέπει άμεσα να αδειάσει εντός 6 μηνών αλλά η πλάκα είναι πως, εν μέσω κρίσεως, δεν υπάρχουν λεφτά για καινούργιο ή να μισθωθεί κάποιο άλλο κτίριο που να πληροί τις προϋποθέσεις για μετεγκατάσταση της Λιμενικής Αρχής. Λύσεις υπάρχουν. Προτείνω την μεταφορά του στην Κομοτηνή ή (ακόμα πιο καλά) στην Αίνο της Τουρκίας. Τζάμπα θα «παντρευτούμε»;

Συνεχίζουμε με τα νέα από τον πετρελαιοαγωγό Μπουργκάς - Αλεξ/πόλεως. 28/12 9:05 θα γίνει, 9:38 δεν θα γίνει, 12:12 θα γίνει 12:56 δεν θα γίνει, 13:03 θα γίνει, 14:15 δεν θα γίνει 18:00 θα γίνει 18:01 δεν θα γίνει 20:32 θα γίνει. Οπότε για σήμερα 28/12 κερδίζει ο αριθμός που λήγει σε 2 με σειρά «θα γίνει». Η επόμενη κλήρωση θα πραγματοποιηθεί στο επόμενο φύλλο.

Σ.Γ.

Πρόταση λογικής στή χώρα τής παράνοιας

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Χρειαζόμαστε έναν τοίχο 7 μέτρα ύψος στά έπιμαχα σημεία της μεθορίου, από όπου περνάνε σήμερα σάν σέ έκδρομή οί λαθρεπιβάτες του έθνικού μας σκάφους, σάν κι αυτόν πού έχουν τόσες χώρες στά σύνορά τους.

Επισημαίνουμε εδώ πώς παρότι τό πίο ...διάσημο Τείχος είναι αυτό του Κατοχικού Αίσχους στην Παλαιστίνη (κηρύχθηκε παράνομο κι από τό Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης γιατί κλέβει παλαιστινιακά έδάφη), δέν είναι τό μοναδικό. Έκτός του ότι τό Ισραήλ σήκωσε παρόμοια τείχη και μέ τήν Αίγυπτο και τήν Ιορδανία, άλλα 22 τέτοια τείχη έχουν σηκωθεί ανά τήν ύφήλιο στην προηγούμενη δεκαετία: Η Σαουδική Αραβία έχει τειχιστεί μέ όλους τους γείτονές της (Εμιράτα, Ιράκ, Ομάν, Κατάρ, Υεμένη), ή Μπούρμα στά σύνορά της μέ τό Μπαγκλαντές, ή Μποτσουάνα μέ τή Ζιμπάμπουε, ή Κίνα μέ τή Βόρεια Κορέα, ή Μαλαισία μέ τό Μπρουνέι και τήν Ταϊλάνδη, τό Ομάν μέ τά Έμιράτα, ή Ινδία μέ τό Μπαγκλαντές, τό Πακιστάν και τή Μπούρμα και τό Αφγανιστάν, τό Ιράν μέ τό Πακιστάν, ή Ιορδανία μέ τό Ιράκ, τό Ουζμπεκιστάν μέ τό Καζακιστάν και τό Τουρκμενιστάν.

Κι αν όλα αυτά τά κράτη σας πέφτουν πολύ τριτοκοσμικά για τά δεδομένα σας, τί μπορεί νά πει κανείς για τό τείχος των 3.141 χλμ πού σήκωσαν οί ΗΠΑ στά σύνορά τους μέ τό Μεξικό; Τό τείχος ξεκίνησε ως ιδέα πριν 5 χρόνια και σήμερα έχει υλοποιηθεί κατά μήκος των συνόρων απ' όπου περνάνε οί λαθρομετανάστες (και

πολλά ναρκωτικά). Από τήν Καλιφόρνια μέχρι τό Τέξας λοιπόν, μιά χώρα μεταναστών (κι όχι έθνικό κράτος σάν εμάς) όπως οί ΗΠΑ, τσιμέντωσε τά σύνορά της για νά έλέγξει τή λαθραία μετανάστευση (σέ κάποια σημεία διακόπτεται ή και σνδυάζεται μέ τά αναχώματα του Ρίο Γκράντε). Ένα σύστημα μέ αισθητήρες και κάμερες διευκολύνει τίς περιπόλους των συνοριοφυλάκων πού κινούνται παράλληλα μέ τό τείχος (έχει προβλεφθεί μιά ζώνη 90 μέτρων) και διεκπεραιώνουν τήν αποστολή τους. Όσο για τά αποτελέσματα; στίς 29/7/2010 ή δημοσκοπήση της Rasmussen Reports έδωσε 68% θετικές γνώμες για τό παραγόμενο έργο και 21% αρνητικές.

Πόσα χιλιόμετρα στόν Έβρο είναι τά περάσματα; Τό χερσαίο κομμάτι στό Κάραγατς είναι 13,5 χιλιόμετρα όλο κι όλο. Είναι δυνατόν νά μήν τό σφραγίζουμε; Αδιανόητο! Και πάμε παρακάτω: Όλο τό μήκος του παραποτάμιου συνόρου είναι 202 χιλιόμετρα. Αν αποφασίζαμε τό τείχος του Κάραγατς νά τό επέκτειναμε πέρα πέρα, πόσα πλεονεκτήματα (άμυντικά, αντιπλημμυρικά...) θά είχαμε; Άς φέρει ή κυβέρνηση τεχνογνωσία από τό Ισραήλ, τώρα πού έχει και άριστες σχέσεις, κι άς κάνει κάτι ουσιαστικό για τήν περιοχή και για τή χώρα όλόκληρη. Ξέρουμε τίς ένστάσεις, δέν θά πετάξουμε τόν χώρο μας για νά τίς αντικρούσουμε. Αν ακόμα υπάρχουν άνθρωποι πού νοιάζονται και αποφασίζουν στόν τόπο μας, άς απαντήσουν τουλάχιστον μέ σοβαρότητα για τό χερσαίο κομμάτι και ...βλέπουμε. **Κ.Κ.**

ΔΩΡΟ «ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ»!

Τήν ιδέα μās τήν δώσατε κάποιοι έξ ύμών και τήν προτείνουμε σέ όλους: Σέ φίλους κι ανθρώπους πού αγαπάτε - κι εκτιμάτε ότι είναι πιθανόν νά πιάσει τόπο - **κάντε δώρο μιάν έτήσια συνδρομή του «Α»!**

Είναι κάτι πού ήδη από χρόνια σποραδικά γίνεται από συνδρομητές σέ όλη τήν Ελλάδα (μέ κορυφαία παραδείγματα μερικούς εξαίρετους φίλους από τήν Αθήνα, τή Θήβα, τή Σύρο, τή Θεσσαλονίκη, τή Δράμα, τίς Σέρρες, τήν Ξάνθη...) αλλά θά μπορούσαν νά τό πράξουν κι άλλοι, έφόσον θεωρούν ότι αξίζει τόν κόπο. Μέ τόν τρόπο αυτόν τόν μέν «Αντιφωνητή» βοηθάτε νά επιβιώσει και νά προχωρήσει, στούς δέ φίλους σας κάνετε ένα πρωτότυπο δώρο ουσίας, πού μπορεί νά τό βρουν αναπάντεχα ενδιαφέρον.

Έρχονται λοιπόν γιορτές; Έπικοινωνήστε μαζί μας, δίνοντάς μας πλήρη στοιχεία διεύθυνσης του έορτάζοντος και μεις καταχωρούμε τόν έορτάζοντα στούς συνδρομητές μας, στέλνοντας κι ένα δωροκουπόνι έτήσιας συνδρομής. Αν μέ τή λήξη της συνδρομής θελήσει ό ίδιος νά τήν ανανεώσει, αυτό θά είναι πλέον δική του απόφαση...

Τό θεωρείτε καλή ιδέα; Βάλτε το άμέσως μπρός!

Προτάσεις για βιβλία αγαπητῶν φίλων

Όφείλουμε θερμές ευχαριστίες στους φίλους του «Α» που μας στέλνουν τὰ βιβλία τους ή που μᾶς ἐνημερώνουν για ἄλλα τὰ ὅποια βρῖσκουν ἐνδιαφέροντα. Για τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν βιβλίων εἶναι δύσκολο νὰ βρεθεῖ ἐπαρκὴς χῶρος στὶς λίγες σελίδες μας, κι ἔτσι περιοριζόμαστε σὲ μιά σύντομη ἀναφορά ὀρισμένων που ἔχουμε σέ ...ἐκκρεμότητα ἀπὸ μῆνες!

Ο ΘΡΑΚΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ἡ δημιουργικὴ ἀνάπλαση τοῦ Καραγκιόζη στά χέρια τοῦ Γιάννη Βουλτσιδῆ (καί τῆς Γεωργίας Γιαννοπούλου) πήρε καί ἐντυπὴ μορφή στὴν ἐκδόση αὐτὴ τοῦ 2010, μιά κοινὴ προσπάθεια τοῦ Μουσείου Ἐλιάς καί Λαδιοῦ (Πήλιο) καί τοῦ Μικροῦ Διάκοσμου Ροδόπης (mikrosdiakosmos@hotmail.com). Περιλαμβάνει ἓνα πρόσφατο δείγμα γραφῆς

του Δόν Σάντσο Βουλτσιδῆ, τὸ ἔργο «Ο Καραγκιόζης μάγειρας στὴν Αργὴ τοῦ Ιάσονα - ἄλλος γιὰ τὸ χρυσόμαλλο ...πετρέλαιο!», καθὼς καί π λ ῆ θ ο ς κ ε ι μ ἔ ν ω ν σχετικά μὲ τὸ θέατρο σκιῶν, τὰ ὅποια βοηθοῦν καί τὸν ἀμύητο νὰ δεῖ μὲ ἄλλο μάτι μιά τέχνη παλαιὰ μὰ

παραγνωρισμένη.

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ

Ὁ κ. Σταῦρος Μελισσινός, πού χειρίζεται ἀπὸ πολλῶν χρόνων μὲ χαρακτηριστικὴ εὐχέρεια τὰ ἐργαλεῖα τῆς ποίησης καί τῆς φιλοσοφίας, εἶναι ἓνας ἀκάματος πνευματικὸς ἐργάτης, μὲ μακρόχρονη, τεράστια παραγωγή. Ἀπὸ τὰ βιβλία του πού κατά καιροῦς μᾶς ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ μᾶς ἀποστέλει μὲ

κολακευτικὸ-τατες ἀφιερῶσεις, ξεχωρίσαμε τὴν ποιητικὴ μετὰ πλάση τῶν Μύθων τοῦ Αἰσώπου, «κατὰ τὴ σωκρατικὴ μεθοδολογία», ὅπως τονίζεται. Ἐκ αὐτῶν πενήντα διαμαντάκια τῆς ἀρχαίας σοφίας, διανθισμένα μὲ ἔμμετρα σχόλια τοῦ ποιητῆ.

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Εἴτε συμφωνεῖ κανεὶς μὲ τὶς ἐπιφυλλίδες τοῦ καθ. Χρήστου Γιανναρά ἔιτε ὄχι, τὴ στήλη του στὴν κυριακάτικη «Καθημερινή» δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀγνοήσει. Κι αὐτὴ ἦταν μιά μεγάλη νίκη γιὰ τὸν Χ.Γ. πού ἐξαρχῆς δὲν συμβιβάστηκε μὲ τὴν ἀτζέντα, τὴν τιποτολογία καί τὴν πολιτικὴ ὀρθότητα τῶν

κατεστημένων ΜΜΕ. Μέσα ἀπὸ τὴν συνεπὴ του σύγκρουση μὲ τὸ πνεῦμα τῶν ὀργανικῶν διανοομένων τοῦ καθεστώτος κέρδισε (πέρα ἀπὸ τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἀναγνώριση) τὴν ἀγάπη δεκάδων χιλιάδων ἐγγράμματων πολιτῶν. Ἔτσι, ἡ παρούσα ἐκδόση τοῦ «Ἴανου» ἀπο-

ΝΕΟΣ ΝΟΛΛΑΣ, Ο ΠΑΛΙΟΣ

Μέ τὴν ἀνάγνωση τῶν πρώτων σελίδων τὸ μυαλὸ τοῦ ἀναγνώστη πάει αὐτόματα στὸν Σάββα Ξηρό καί στοὺς συντρόφους του. Ὡστόσο γρήγορα τὸ πρᾶγμα περιπλέκεται μὲ τοὺς ἥρωες τοῦ Νόλλα, ὁ ὁποῖος

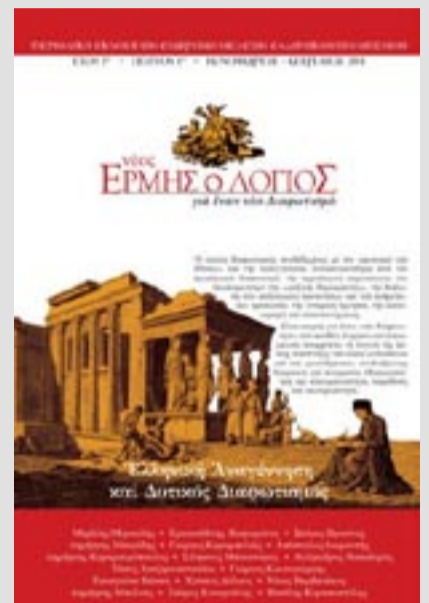
ψαχουλεύει τὸ παθογενὲς ψυχικὸ ὑπέδαφος τῶν «τρομοκρατῶν» καί τὸν πυρήνα τοῦ αἰώνιου στῆν τρέχουσα καθημερινότητά.

Ὁ Καιρὸς τοῦ Καθενός βλέπει τὸ παλιὸ αἴτημα τοῦ «ἐκσυγχρονισμοῦ» ὡς πνευματικὸ θεμέλιος λίθος κάποιων «τρομοκρατῶν», μέσα σὲ μιά κοινωνία πού ταλανίζεται ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα καί κατακλύζεται ἀπὸ τὴ βία. Τὸ ἀφήγημα - μυθιστόρημα τοῦ Δ. Νόλλα ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 κεφάλαια, χαλαρὰ συνδεδεμένα μεταξύ τους, μὲ σπονδύλους «Τὰ λόγια μας τὰ φτερωτὰ», δηλ. στίχους τραγουδιῶν μὰ καί εἰδήσεις τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου τοῦ 1990. Διατρέχεται ὅλη ἡ μεταπολεμικὴ μας Ἱστορία ὅπου ἀναζητοῦνται (μάταια) οἱ ἀπαντήσεις γιὰ τὰ αἰώνια κοινωνικά καί ὑπαρξιακά ἐρωτήματα πού ἐπανέρχονται μὲ τὸν ἓναν ἢ τὸν ἄλλον τρόπο γιὰ καθέναν. Μέχρι, φυσικά, νὰ ἔρθει ὁ καιρὸς τοῦ καθενός.

ΕΡΜΗΣ Ο ΛΟΓΙΟΣ, ἡ ἐπιστημονικὴ μας σκευὴ κατὰ τῆς ἐλληνοφοβίας

Ἡ «Εταιρεία Μελέτης Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ» κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ νέου ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «νέος Ἑρμῆς ὁ Λόγιος». Πρόκειται γιὰ μιά τετραμηνιαία ἐκδόση μὲ ἀντικείμενο τὴν ἱστορία, τὶς ἀνθρωπιστικὲς ἐπιστῆμες καί τὴν τέχνη. Το πρῶτο τεῦχος ἀνοίγει μὲ ἓνα εἰσαγωγικὸ κείμενο τῆς «Εταιρείας Μελέτης Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ» (στὴν ὁποία ἔχουμε κι εμεῖς τὴν τιμὴ νὰ μετέχουμε), ὅπου δηλώνονται οἱ ἰδεολογικὲς κατευθύνσεις τῆς καί ὁ χαρακτήρας τοῦ περιοδικοῦ.

Τὸ πρῶτο μέρος περιλαμβάνει κείμενα ἐνδεικτικὰ τῶν ἀντιλήψεων τῆς συντακτικῆς ομάδας καί τῶν συνεργατῶν τοῦ περιοδικοῦ. Ὁ Μιχάλης Μερακλῆς γράφει γιὰ τὶς ἀνθρωπιστικὲς σπουδές, ὁ Δημήτρης Μαυρίδης γιὰ τὴν συνέχεια τοῦ ἐλληνισμοῦ, ὁ Σπύρος Βρυώνης παραθέτει τὶς ἀντιλήψεις πού επικρατοῦν στὶς κοινωνικὲς ἐπιστῆμες γύρω ἀπὸ τὸ ἔθνος καί τὸν ἐθνικισμό, ἐνῶ ὁ Ερατοσθένης Καψωμένος ἀναφέρεται στὴν νεοελληνικὴ κουλτοῦρα καί τὸ μεσογειακὸ πολιτισμικὸ πρότυπο.

Ἀκολουθεῖ ἓνα ἀφιέρωμα στὴν ἐλληνικὴ Αναγέννηση, πού προηγεῖται τῆς ἐλληνικῆς ἐπανάστασης τοῦ 1821. Περιλαμβάνονται 6 κείμενα: τοῦ Γιώργου Καραμπελιά (Ἡ ἐλληνικὴ Αναγέννηση), τοῦ Ἀπόστολου Διαμαντῆ (Ἔθνος καί λόγιοι στὴν Τουρκοκρατία), τοῦ Δημήτρη Καραμπερόπουλου (Τὸ γνωστικὸ ἐπίπεδο τῶν ἰατρικῶν γνώσεων κατὰ τὴ Νεοελληνικὴ Αναγέννηση), τοῦ Στέφανου Μπεκατώρου (Ἰωάννης Πρίγκος, ἐραστής τῶν βιβλίων), τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδεροῦ (Μετακένωσις) καί τοῦ Τάσου Χατζηαναστασίου (Κοινοὶ τόποι στὴ βαλκανικὴ λογοτεχνία τῆς Τουρκοκρατίας).

Στὸ τρίτο μέρος ὑπάρχει μιά ποικιλία κειμένων καί θεματικῶν, ἐνδεικτικῶν τῶν προθέσεων καί τῶν κατευθύνσεών μας. Ὁ Γιώργος Κοντογιώργης γράφει γιὰ τὴν γνωσιολογία τῶν συλλογικῶν ταυτοτήτων, ἡ Παν. Βάσση ἀναλύει τὴν θεώρηση τῆς Ουτοπίας στὸ ἔργο τοῦ Κ. Παπαϊωάννου, ὁ Χρῖστος Δάλκος γράφει γιὰ τὴν ἀνάγκη ὑπέρβασης τῆς νεωτερικῆς καί μετανεωτερικῆς ἀντίληψης γιὰ τὴν γλῶσσα καί τὴν διδασκαλία τῆς, ἐνῶ ὁ Ν. Βαρβατάκος ἀναφέρεται στὸν θεσμὸ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπισκέψεων στὴν ἐλληνικὴ σοφρονιστικὴ νομοθεσία καί τὴν κοινωνικὴ ἐπανάταξη τῶν κρατῶν μόνων.

Τὸ περιοδικὸ κλείνει μὲ δύο βιβλιοκριτικὲς τοῦ Δημήτρη Μπαλτά, («Χριστιανισμὸς καί Ἀναρχία» τοῦ Ζακ Ελὸλ καί «Τὸ καλὸ καί τὸ κακὸ στὴν τέχνη καί τὸ Δίκαιο» τοῦ Βασίλη Μαρκεζίνη), μιά ἐκτενὴ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Α. Νταβούτογλου «Τὸ στρατηγικὸ βάθος: ἡ θέση τῆς Τουρκίας» ἀπὸ τὸν Σπύρο Κουτρούλη καί μιά συζήτηση τοῦ Γιώργου Καραμπελιά μὲ τὸν Βασίλη Καραποστόλη, γύρω ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ ἰδιοπροσωπία, μὲ ἀφορμὴ τὸ βιβλίο τοῦ τελευταίου «Διχασμὸς καί Εξιλέωση».

Ἐν ὀλίγοις εἶναι τὸ νέο μας ὄπλο γιὰ τὴν υπεράσπιση τοῦ ἔθνους σὲ ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο.

Π

ΟΛΙΣ
ΟΛΙΤΗΣ
ΟΛΙΤΙΚΗ
ΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Μηνιαία ἐκδόση τῶν Ενεργῶν Πολιτῶν
τηλ. 210-3623917, dogma.em@gmail.com

ΠΟΛΙΤΕΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ 2010

Η Φιλική Εταιρία 2010 είναι γέννημα ελεύθερα σκεπτόμενων πολιτών που διεπίστωσαν ότι το ισχύον πολιτικό - διοικητικό σύστημα, από την ίδρυση του ελληνικού κράτους, ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΥΠΗΡΞΕ λειτουργικό και κοινωνικά ωφέλιμο. Αυτό οφείλεται στον αυθαίρετο αποκλεισμό των πολιτών από την διοίκηση της Χώρας, από μία δήθεν επιλεκτική «παρέα», με συνέπεια την ανυπαρξία (α) πληροφόρησης των Πολιτών και (β) αποτελεσματικού ελέγχου της πολιτικής και των πολιτικών. Βαθμιαία το κρατούν σύστημα, διαμορφώθηκε από μία κλειστή ομάδα κληρονομικής οικογενειοκρατικής ολιγαρχίας «επαγγελματιών» πολιτικών, οι οποίοι είχαν στόχο την διαιώνισή τους στην Εξουσία, άσχετα με το συμφέρον, την χρηστή διοίκηση και την ευημερία του Έθνους. Η δημιουργία των γνωστών κομμάτων και ο τρόπος δικτατορικής λειτουργίας τους, αποθάρρυναν/απόθησαν την ανάμιξη στα «κοινά» των αξιωματικών καλύτερων πολιτών, με αποτέλεσμα οι κατώτεροι, με ηθικές αξίες μικρού έως ανυπαρκτουβαθμού, πρόθυμωνα σκύβουν τον αυχένα στις εντολές ανθελληνικών συμφερόντων, δικών μας ατυχώς και ξένων, να κυβερνούν τη Χώρα. Τελικά το σαράκι της κομματοκρατίας, πρόσβαλε όλο τον κοινωνικό ιστό, κρατώντας σκόπιμα τους πολίτες απληροφόρητους ή παραπληροφορημένους, ώστε τίποτα να μην λειτουργεί έξω απ' τις φατρίες, με στόχο την ανάπτυξη πίστης και αγάπης των πολιτών για την πατρίδα τους και ευπειθούς συμπεριφοράς προς τους νόμους της. Το σημερινό κατάντημα που

απειλεί πλέον την επιβίωση του Έθνους μας, είναι το νομοτελειακά αναμενόμενο, μη υπάρχουσα μόνιμη, οργανωμένη και θεσμικά κατοχυρωμένη έκφραση γνώμης - βούλησης των Πολιτών και ελέγχου των κυβερνώντων / διοικούντων οι οποίοι «κάνουν ότι θέλουν», καλώντας τους Πολίτες να πληρώσουν «τα σπασμένα» τους.

Πρόσφατα παραδείγματα: Υπογραφή του Μνημονίου - ρωτηθήκαμε οι Πολίτες; ΟΧΙ! Χορήγηση Ελληνικής ιθαγένειας στους μετανάστες, νόμιμους και λαθραίους και δικαιώματος εκλέγειν / εκλέγεσθαι - ρωτηθήκαμε οι Πολίτες; ΟΧΙ! Η παραμόρφωση της διδασκαλίας Ελληνικής Ιστορίας στα σχολικά βιβλία -- ζητήθηκε η γνώμη των πολιτών ή έστω των ειδικών; ΟΧΙ! Για τα ψέματα που μας έπνιξαν διαχρονικά οι κυβερνώντες όλων των χρωμάτων, λογοδότησε ή τιμωρήθηκε κανείς από τους περιούσιους εξουσιαστές; ΟΧΙ! Τόλμησε πολίτης ή ομάδα Πολιτών να τους ελέγξει για τις ανήθικες χαρακτηριστικές διατάξεις που ψήφισαν για τους εαυτούς τους, σε βάρος του κοινωνικού συνόλου; ΟΧΙ! Για την είσοδό μας στην ΟΝΕ και στο ΕΥΡΩ, και μάλιστα με ψεύτικα στοιχεία που έκαναν την εθνική μας υπόληψη ρεζίλι, ενημερωθήκαμε για τους όρους και συνέπειες της μονομερούς «κυβερνητικής» ενέργειας; ΟΧΙ! Για το «Βατοπέδι», ενημερωθήκαμε τι ακριβώς συνέβη, ποιοί είναι υπεύθυνοι, και πότε/ πώς πρόκειται να τιμωρηθούν; ΟΧΙ! Τι γνωρίζουμε οι Πολίτες για το αδιανόητο ανοσιούρημα των πρυτανικών αρχών των Πανεπιστημίων Πελοποννήσου - Πατρών, της ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ του εορτασμού της 28ης Οκτωβρίου! Τι γνωρίζουμε για την εξέλιξη των Εθνικών μας θεμάτων, Β. Ηπειρο-Τσάμηδες, Μακεδονικό, Θράκη, ΑΟΖ με Τουρκία - Αλβανία, έλεγχο

Αιγαίου, εκμετάλλευση ορυκτού μας πλούτου, Κυπριακό; ΤΙΠΟΤΑ! Οι πολίτες βέβαια θα κληθούμε να ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ τις ζημιές από τις ενέργειες και πράξεις των «πολιτικών» ΕΝ ΑΓΝΟΙΑ ΜΑΣ! Και το χειρότερο, η χαλάρωση / αποδυνάμωση των ηθών, η διόγκωση του ατομισμού σε βάρος του κοινωνικά ωφέλιμου και η συστηματική αποδόμηση του εθνικού μας παραγωγικού ιστού και της εθνικής μας ταυτότητας έχει μετατρέψει τον περήφανο λαό μας, σε οικονομικούς σκλάβους-καταναλωτές εισαγόμενων προϊόντων και ποδηγετούμενους ψηφοφόρους. (...) Αυτό που είναι λοιπόν σημαντικό, είναι όλοι εμείς οι Πολίτες ΝΑ ΞΥΠΝΗΣΟΥΜΕ και να πάρουμε τις τύχες της χώρας μας στα χέρια μας. Να ενωθούμε ανεξαρτήτως πολιτικών, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων και να διεκδικήσουμε ένα καλύτερο μέλλον για μάς και τα παιδιά μας. Να γίνουμε ενεργοί πολίτες με μόνη ταμπέλα την ΕΛΛΗΝΙΚΗ, και να βροντοφωνάξουμε προς πάσα κατεύθυνση:

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΑ ΑΦΗΝΤΙΚΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ! ΕΜΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕ ΚΑΙ ΛΕΜΕ Σ' ΟΛΟΥΣ ΠΟΥ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΚΟΙΝΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ, ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ!

Η Φιλική Εταιρία 2010 ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ και ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΟΤΕ ΝΑ ΕΞΕΛΙΧΘΕΙ ΣΕ ΚΟΜΜΑ. Είναι και παραμένει ο άγρυπνος φρουρός της χρηστής διοίκησης και προστασίας των πολιτών από κάθε είδους παρανομία σε βάρος του Έθνους, υιοθετώντας, όπου πρακτικά εφικτό, αργές άμεσης δημοκρατίας που κατά τον Αριστοτέλη: «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΜΕΝ ΤΟ ΚΛΗΡΩΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ, ΤΟ ΔΕ ΑΙΡΕΤΑΣ, ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΟΝ».

Με τον εξοβελισμό - αποκλεισμό του εκλογικού εργαλείου από τις διαδικασίες

Ο έκλεγείς δήμαρχος Γ. Πετρίδης και τό Δημοτικό Συμβούλιο Κομοτηνής σ'ας εύχονται χρόνια πολλά, καλή χρονιά με υγεία και οικογενειακή εύτυχία

ανάδειξης των «ηγεσιών» οιασδήποτε συλλογικής δράσης, πιστεύεται ότι η διαφθορά ελαχιστοποιείται μέχρι μηδενισμού! Η εποχή της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας ετελείωσε. Η τεχνολογία κατέστησε δυνατή την έκφραση της γνώμης των Πολιτών και το ταχύτατο άθροισμά της. Στόχος της Φιλικής Εταιρείας 2010 είναι:

* Η απελευθέρωση της πατρίδας μας από το ΚΑΡΚΙΝΩΜΑ του οικογενειακού κομματικού καθεστώτος,

* Η κατάργηση της στεγνής, σπάταλης, ανέμπνευστης γραφειοκρατίας που συνθλίβει κάθε προσπάθεια προόδου και

* Η αποκατάσταση των Πολιτών στη θέση που φύσει και θέσει μάς ανήκει και κουτοπόνηρα, δόλια κι εκβιαστικά μας αφαιρέθηκε, δηλαδή: ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

Γερεβάν, Αρμενία Διεθνές Συνέδριο για τις Γενοκτονίες

Επιστήμονες από 20 περίπου χώρες βρέθηκαν στην Αρμενική πρωτεύουσα Γερεβάν, για ένα διήμερο διεθνές συνέδριο με τίτλο «Το έγκλημα της γενοκτονίας: Πρόληψη, καταδίκη και εξάλειψη των συνεπειών.» Το συνέδριο οργανώθηκε από το Υπουργείο Εξωτερικών της Δημοκρατίας της Αρμενίας σε συνεργασία με το Αρμενικό Μουσείο - Ινστιτούτο της Γενοκτονίας. Την έναρξη του συνεδρίου, έκανε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας της Αρμενίας **Σερζ Σαρκισιάν**, ο οποίος

ζήτησε την ευρύτερη διεθνή αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων. Οι παρατηρήσεις του Σαρκισιάν έρχονται εν μέσω αυξανόμενων πιέσεων που ασκούνται στο Κογκρέσο των ΗΠΑ σχετικά με την Αρμενική Γενοκτονία (ψήφισμα H.Res.252). Το συνέδριο αποτέλεσε μέρος μίας πολιτικής ισχυρής ώθησης από την επίσημη Αρμενία για να στηρίξει το ζήτημα της Γενοκτονίας, μετά τις συμφωνίες του Δεκεμβρίου του 2009 με την Τουρκία.

Από τους συμμετέχοντες στο συνέδριο, ο Αρμενο-Αμερικανός ιστορικός **Richard Hovannisian**, ανέφερε ότι η κυβέρνηση της Αρμενίας αναθεωρεί τη θέση της σχετικά με την αναγνώριση της γενοκτονίας με την κατάρρευση των συμφωνιών εξομάλυνσης

των σχέσεων με την Τουρκία. «Φαίνεται να έχει γίνει πιο αποφασιστική», είπε ο Hovannisian.

Ο Τούρκος καθηγητής **Τανέρ Ακσάμ** δήλωσε ότι η διεθνής αναγνώριση θα καθιστούσε πολύ πιο δύσκολο για το τουρκικό κράτος να ισχυριστεί ότι οι Αρμένιοι πέθαναν σε πολύ μικρότερους

αριθμούς και όχι ως αποτέλεσμα μιας εκ προμελέτης κυβερνητικής πολιτικής. «Θα ήθελα να συστησώ ένθερμα την αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων», δήλωσε ο Ακσάμ. Περιέγραψε την πολιτική της Τουρκίας για το θέμα ως «μια πολιτική 95 ετών άρνησης» που εμποδίζει την Τουρκία από την ανάπτυξη μιας πραγματικής δημοκρατίας, ωστόσο είμαι αισιόδοξος ότι η τουρκική κυβέρνηση θα αλλάξει την πολιτική σύντομα. «Ελπίζω ότι η Τουρκία θα αντιμετωπίσει αυτό το σκοτεινό κεφάλαιο της ιστορίας. Η Τουρκία δεν είναι η Τουρκία που γνωρίζαμε πριν 10 χρόνια. Αν θέλει να είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πολιτισμένου κόσμου, πρέπει να αναγνωρίσει αυτές τις παρανομίες του παρελθόντος, δήλωσε ο Ακσάμ.

Η **Tessa Hofman** του Ελεύθερου Πανεπιστημίου του Βερολίνου εξήγησε ότι στη χώρα της, τη Γερμανία, η κυβέρνηση, τώρα περισσότερο από ποτέ «διατηρεί τη δέσμευσή της για την θέση της και κατηγορηματικά αρνείται ότι αυτό που συνέβη ήταν γενοκτονία.» Η Αρμενία θα πρέπει επομένως να υποβάλει την υπόθεσή της στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, τόνισε.

Ο διάσημος ιστορικός **Israel Charny** είπε ότι το Ισραήλ θα πρέπει να αναγνωρίσει επίσημα την εγκληματικότητα σε πολιτικό επίπεδο. «Αν και το Ισραήλ έχει προ πολλού αναγνωρίσει τη Γενοκτονία των Αρμενίων με τις κοινωνικές και πολιτιστικές διαστάσεις της, σε κρατικό επίπεδο, κάτι τέτοιο δεν έχει συμβεί», δήλωσε. Μιλώντας για διώξεις και αποζημιώσεις, ο Αιγύπτιος ερευνητής **Ahman Abgel Avi Salami** είπε οι απόγονοι των Αρμενίων επιζώντων της Γενοκτονίας έχουν το δικαίωμα να απαιτήσουν αποζημίωση από την Τουρκία ως διάδοχος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σύμφωνα με τον Abgel Avi Σαλάμι, η Τουρκία πρέπει να αναγνωρίσει την Γενοκτονία των Αρμενίων, να ζητήσει συγγνώμη και να καταβάλει αποζημίωση. «Πρέπει να υποσχεθεί ότι δεν θα διαπράξει τέτοια εγκλήματα στο μέλλον», είπε, αναφέροντας το παράδειγμα της Γερμανίας, όπου το Βερολίνο αναγνώρισε το Ολοκαύτωμα και κατέβαλλε αποζημίωση στους Εβραίους. «Η Τουρκία πρέπει να κάνει το ίδιο όσον αφορά την Γενοκτονία των Αρμενίων», πρόσθεσε. «Οι ΗΠΑ, η Γαλλία και ο Καναδάς, μπορούν να προστατεύσουν τα συμφέροντα των απογόνων των θυμάτων της Γενοκτονίας που κατοικούν στο έδαφος

τους. Νομική ευθύνη για τη γενοκτονία δεν έχει χρονικά όρια, ενώ η ηθική ευθύνη ξεπερνά το νόμιμο», δήλωσε ο Avi Abgel Salami. «Αυτό αναφέρεται στο ψήφισμα του ΟΗΕ [σχετικά με τη γενοκτονία και την πρόληψή της]. Ωστόσο, η πραγματική πολιτική εμποδίζει την εφαρμογή του παρόντος ψηφίσματος».

Ο **Φάνης Μαλκίδης** στην ομιλία του για το Έγκλημα της Γενοκτονίας και τη γενοκτονία των Ελλήνων ανέφερε ότι ο θεμελιωτής και εμπνευστής της Σύμβασης του ΟΗΕ για τη Γενοκτονία Ρ. Λέμκιν στήριξε την έρευνά του στη γενοκτονία των Ελλήνων και των Αρμενίων. Η Γενοκτονία των Ελλήνων αποτελεί ένα έγκλημα που στέρησε τη ζωή σε 1.000.000 ανθρώπους από τους πλέον και 2.500.000 που ζούσαν στο οθωμανικό κράτος και κάθε λαός που έχει υποστεί ένα ανάλογο έγκλημα, έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την αναγνώριση, ένα δικαίωμα που πηγάζει από την ιστορική αλήθεια και το δίκαιο. Τέλος ζήτησε από το Κοινοβούλιο της Αρμενίας να είναι το επόμενο που θα αναγνωρίσει τη γενοκτονία των Ελλήνων*.

Οι σύνεδροι συναντήθηκαν με τον Πατριάρχη των Αρμενίων **Karekin II**, επισκέφθηκαν το μνημείο της Γενοκτονίας καθώς και το Μουσείο και το Ινστιτούτο της Γενοκτονίας, ενώ φύτεψαν ένα δέντρο στη μνήμη των θυμάτων.

Το συνέδριο βρίσκεται και στο youtube (<http://www.youtube.com/watch?v=dGZLDuyzDfA>)

* Αν βεβαίως δεν το αποτρέπει για τρίτη φορά η επίσημη ...Ελλάδα!

Αντιφωνητικό κουίζ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1) Στις 1 Ιανουαρίου του 1975 η Όλυμπιακή Αεροπορία του Αριστοτέλη Ωνάση περιέρχεται στον απόλυτο έλεγχο του Ελληνικού Δημοσίου. Σήμερα πού η εταιρεία μετά την

υπερτριακονταετή περίοδο της κρατικής της εκπόρευσης έχει ξαναγυρίσει σε ιδιώτες, ποιός θεωρείτε ότι την βάτευσε πιο άνελητα;

- A) Η Ν.Δ.
B) Τό ΠαΣοΚ
Γ) Ο συνδικαλισμός
Δ) Όποιος πρόλαβε

2) Στις 2 Ιανουαρίου 1910 καθιερώνεται με νόμο στην Ελλάδα η άργια της Κυριακής. Σήμερα, έναν ακριβώς αιώνα μετά, με αυτήν την σοσιαλιστική κυβέρνηση και έτσι

όπως είναι το εργασιακό τοπίο στην Ελλάδα (μά και διεθνώς), ποιό μπορεί να είναι το επόμενο νομοθέτημα;

- A) Η κατάργηση της έννοιας της άργιας
B) Η κατάργηση της έννοιας της απεργίας
Γ) Η καθιέρωση μιάς (έστω!) μέρας εργασίας τη βδομάδα
Δ) Η ποινικοποίηση της άμοιβόμενης εργασίας

3) Στις 3 Ιανουαρίου 1850 ο Άγγλικός στόλος υπό τον ναύαρχο Πάρκερ, με πρόσχημα την αποζημίωση του πορτογαλικής καταγωγής υπηκόου της Δαβίδ Πατσιφίκο, καταπλέει στον Πειραιά, επιβάλλει ναυτικό αποκλεισμό και απειλεί να αποκλείσει όλα τα ελληνικά παράλια, αν δεν αποζημιωθεί ο λαμόγιος (πού είχε παυθεί από Πρόξενος της Πορτογαλίας λόγω καταχρήσεων). Η διεκδικούμενη αποζημίωση αφορούσε τις ζημιές πού είχαν κάνει εξαγριωμένοι Αθηναίοι τό προηγούμενο Πάσχα στο σπίτι του Όβριου γιατί τούς προκάλεσε όταν περνούσαν την Μεγάλη Παρασκευή με τον επιτάφιο από τον δρόμο του (κατ' άλλη έκδοχή γιατί είχε πετύχει την απαγόρευση του εθίμου του καψίματος του Ίούδα). Ο Πατσιφίκο ζητούσε 888.736,57

δρχ και ή διαιτησία στην οποία τελικά παραπέμφθηκε ή υπόθεση του έπιδίκασε ...3.750 δραχμές! Ο αποκλεισμός πάντως έφερε άνυπολόγιστες ζημιές στο φτωχό ελληνικό κράτος, δημιούργησε ως και προβλήματα έπισιτισμού στην Αθήνα και ήρθη μόνο 3,5 μήνες μετά, όταν έκλεισε τό θέμα με την διαιτησία. Ποιάν παρόμοια διεθνή υπόθεση βλέπετε σήμερα εν εξέλιξει;

- A) Του Χοντορκόφσκι στη Ρωσία
B) Του Λέβιεφ στη Ναμίμπια
Γ) Τί παρόμοια υπόθεση να δώ, υπάρχει σήμερα χώρα πού να τολμάει ν' άγγίξει επώνυμο Έβραιο;
Δ) Δεν άπαντώ σε έρωτήσεις πού τροφοδοτούν άντισημιτικά στερεότυπα

4) Στις 5 Ιανουαρίου του 469 π.Χ. γεννιέται ό εκ των κορυφαίων φιλοσόφων της άνθρωπότητας, ό [...], πού ώστόσο δεν έγραψε ως τον θάνατό του (στά 70 του) ούτε μία άράδα.

- A) Καλλικράτης
B) Ισοκράτης
Γ) Σωκράτης
Δ) Ίπποκράτης

5) Στις 6 Ιανουαρίου 1449 ό Κωνσταντίνος Παλαιολόγος στέφεται άυτοκράτορας του Βυζαντίου στον Μυστρά. Τέσσερα χρόνια μετά θά έπεφτε στην Βασιλεύουσα, πολεμώντας στην Πύλη του

Ρωμανού, ένα γεγονός πού αποτέλεσε άχνό προείκασμα του τρόπου με τον όποιον έπεσε...

- A) Ο Κ. Σημίτης (2004)
B) Ο Κ. Καραμανλής (2009)
Γ) Η Ντόρα Μπακογιάννη (2009)
Δ) Ο Κ. Μητσοτάκης (2045)

6) Στις 8 Ιανουαρίου 1977 στον Ισθμό της Κορίνθου οι ελληνικές Αρχές κατάσχουν 11 τόνους χασίς, κρυμμένους μέσα σε κεντήματα. Τό γεγονός έμπνέει τον Βασίλη Τσιτσάνη να γράψει τό τραγούδι...

- A) «Τό βαπόρι άπ' την Περσία»
B) «Lucy in the sky with diamonds»
Γ) «Χέρια ψηλά»
Δ) «Ετίναξα την άνθισμένη άμυγδαλιά»

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

1Δ, 2B, 3A, 4Γ, 5Δ, 6A

ΤΟΞΙΚΟΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ 2011

Συνέχεια από σελ. 12

Κι ενώ στην Πόλη συμβαίνουν αυτά, οι ψευτομουφτήδες της Θράκης Μέτε και Σερήφ συνεχίζουν τον κύκλο των δημοσίων φωτογραφισέων τους (όπως εργολαβικά τις παρουσιάζει ο «Αντιφωνητής»), καθώς μετά τον Ψινάκη, έχουν πλέον σειρά ο Ταμπάκης, η Τζένη Χειλουδάκη, η σκυλίτσα του Γιάννη Γαλάτη, το χάμστερ της Έφης Θώδη, ο κόλος της μαϊμούς, η 18η από τις 137 σακούλες του Δημαρχείου Κομοτηνής και ο Γρηγόρης Βαλλιανάτος.

ΑΠΡΙΑΙΟΣ

Μετά το άκρωσ επιτυχημένο εγχείρημα της συναυλίας εναντίον της μισαλλοδοξίας και του ρατσισμού, που είχε δοθεί στον Άγιο Παντελεήμονα Αθηνών, ξεκινά ένας κύκλος και άλλων τέτοιων συναυλιών με στόχο να εξαφανιστεί το πρόβλημα με τη λαθρομετανάστευση (που για όσους άσχετους χαχόλους δεν το γνώριζαν έως τώρα τυγχάνει αποκλειστικά ζήτημα ρατσισμού και μισαλλοδοξίας). Διοργανωτές του κύκλου αυτού είναι κάποιοι πραγματικά φιλελεύθεροι και προοδευτικοί φορείς της χώρας, όπως το Ισραηλιτικό Συμβούλιο, η Μεγάλη Στοά των Αθηνών, το «Ουράνιο Τόξο», ο Σύλλογος Φίλων παπα-Τσαρκνιά, το Τουρκικό Προξενείο Κομοτηνής, ο ΣΥΡΙΖΑ, η Σέχτα Επαναστατών «Της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ τα εννιάμερα», το φανς κλαμπ του Ιού της Κυριακής, το Υπουργείο Παιδείας και Δια Βίου Μάθησης και ο Ριχάρδος Σωμερίτης. Ενώ όμως όλα βαίνουν κατ' ευχήν, ξαφνικά σημειώνεται νέα όξυνση των πνευμάτων, όταν ένας αστυφύλακας, ξάδερφος του καντηλανάφτη της Αγίου Παντελεήμονα, πέρδετα 2 μέτρα μακριά από Νιγηριανό λαθρομετανάστη, γεγονός που ξεσηκώνει σάλο στα ΜΜΕ. Τρέμη, Τσίμας και Πρετεντέρης εκφράζουν την οργή τους στα παράθυρα του MEGA για την πρόκληση του ρατσιστή αστυφύλακα, ο Δήμος Βερύκιος προβαίνει σε αποκαλύψεις για μια γκόμενα που είχε ο καντηλανάφτης στα 16 του (και τη χόρισε λίγο μετά, γιατί πήγε και τραγούδησε στην εκπομπή της Αννίτας Πάνια), η Χριστίνα Λαμπίρη αναλύει περαιτέρω τα αίτια του χωρισμού, αλλά και το ενδεχόμενο υπολανθάνουσας ομοφυλοφιλίας του καντηλανάφτη, η Τατιάνα Στεφανίδου αποκαλύπτει ότι η γκόμενα ήταν κατά 99% εγχειρισμένος πρώην νταλικέρης, ενώ ο Γιάννης Μπουτάρης ζητά τον

άμεσο χωρισμό Κράτους και Εκκλησίας (χώρια που μετονομάζει και την Τσιμισκή σε Λεωφόρο Αντάν Μεντερές). Στο καπάκι ξεσπούν νέες ταραχές στο κέντρο της Αθήνας με τους κουκουλοφόρους να ανατινάζουν 12 αστυνομικά τμήματα και 17 εκκλησίες. Ο ΓΑΠ δηλώνει ότι θα αντιδράσει δυναμικά και πράγματι συγκαλεί άμέσως έκτακτο υπουργικό συμβούλιο, στο οποίο όντως συζητούνται όλες οι σοβαρές εξελίξεις των ημερών (όπως το νέο cd του Κιάμου και το ολονύχτιο πάρτυ στο σπίτι του Νίκου Ευταξία).

ΜΑΪΟΣ

Μετά τη νέα επίσκεψη της Τρόικας, σημειώνονται δραματικές εξελίξεις, όπως το κόνημο άλλων 200 ευρώ από τους μισθούς, ενώ η βενζίνη πάει στα 3 ευρώ, το πετρέλαιο θέρμανσης στα 2,5 και το πάγιο της ΔΕΗ στα 350 (αφήστε δε που ο Μπουτάρης μετονομάζει και τη Μητροπόλεως σε Λεωφόρο Φαζίλ Κιουτσούκ). Ταυτόχρονα, απολύονται 300.000 δημόσιοι υπάλληλοι αορίστου χρόνου, αλλά λίγο πριν ξεσπάσει επανάσταση, βγαίνει ο ΓΑΠ και ανακοινώνει το νέο μεγάλο μέτρο, που θα εξασφαλίσει την υλοποίηση όλων ταυτόχρονα των προεκλογικών υποσχέσεων του ΠΑΣΟΚ για την εξαφάνιση της ανεργίας και την περαιτέρω άνοδο της οικονομίας. Πώς θα γίνουν όλα αυτά; Με την επαναπρόσληψη των 300.000 απολυμένων, οι οποίοι όμως: α) θα εργάζονται 10 ώρες την ημέρα ανασφάλιστοι και φυσικά τζάμπα, β) σε περίπτωση διαμαρτυρίας θα υφίστανται 20 ηλεκτροσόκ, φάλαγγα και 200 μαστιγώσεις με φραγγέλιο, ενώ γ) τις υπόλοιπες 14 ώρες της ημέρας θα παρέχουν και πρόσθετη εθελοντική (θέλουν - δεν θέλουν) εργασία ως σκλάβοι στα λατομεία. Για να αιτιολογήσει μάλιστα την απόφαση αυτή, ο ΓΑΠ παραχωρεί τρίωρη διακαναλική συνέντευξη τύπου, από την οποία ως κεντρική ιδέα αναδεικνύεται το εξής: «Κδθελ ηδφραθξγδ πράσηνυ ανάπηξυ οτνωσλημμ σωσηαλησμών ρρσκ φγοδθς δκγτολξηγ μετασχηματισμώνς ξδρλμπθθ» (Ρε δεν με χέζετε λέω γω τώρα που θέλετε και μετάφραση! Εντάξει, είπαμε, μπορεί να κάθομαι τόση ώρα εδώ και να σας γράφω ένα κάρο μαλ... αλλά για την αποκωδικοποίηση των εκάστοτε λεγομένων του πρωθυπουργού σας, τόση φαντασία ούτε κι εγώ πια δεν την έχω!)

(ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Σέ ήχο άψύ

§

Τό μενού του Μινώταυρου από παλιά ένα: Κρεατάλευρο από μετανάστες.

§

Στό άρχαίο ελληνικό δράμα άκόμα και τό «τέρας» παραμένει ανθρώπινο, αυτό είναι τό μεγαλείο του. Δεν συνθλίβεται ό ανθρώπινος αίτιατός πυρήνας του ή «έν δυνάμει είμαστε όλοι ό,τιδήποτε».

§

Η προσευχή σου άνει προσοχής
Η δόσεις σου άνεν δώσεως
Και τό χειρότερο άπ' όλα,
δέν βρίσκω τρόπο να σου τό πώ ρε μαλάκα!

§

Κάποιος είχε γίνει τσιμπούρι σ' έναν σοφό. Μιά μέρα πού τον είδε ό σοφός να ξανάρχεται σχεδόν τό 'βαλε στα πόδια. «Στάσου», του φώναξε ό άλλος, «δίπλα σου ψάχνω τον Θεό». «Κι εγώ αυτόν ψάχνω, γιαυτό απομακρύνομαι από κοντά σου!», του άπάντησε ό σοφός.

§

Τό μέσα και τό έξω
τό βαρύ και τό λαφρύ
όφείλουν να συνδυάζονται
αν δεν θέλουν ν' άτονήσουν άμφότερα
Η Ούσια βρίσκεται στη συν-ουσία!

Δόν Σάρτσο - VRIZO Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βοιλασίδης
SUMO FUNDO Μπαρπατζιάρ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α Λ Α ΤΟΥΡΚΑ

Η θρησκεία του Ατατουρκισμού αντέχει

Γιορτάστηκε στις 27 Δεκεμβρίου με επίσημες και ανεπίσημες τελετές η επέτειος του ερχομού του Ατατούρκ στην Άγκυρα, αφού νωρίτερα είχε αρχίσει τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα στην Σαμψούντα. Μια από τις πιο "περίεργες" ήταν αυτή που οργάνωσε ένα εμπορικό κέντρο με τίτλο "Ο Ατατούρκ στο εμπορικό κέντρο". Ο θεατρικός ηθοποιός Μετέ Ντουρουκάν αφού μακιγιαρίστηκε από τον Ρεφίκ Γερλιτάς της Κρατικής Όπερας και Μπαλέτου, ώστε να μοιάζει με τον Ατατούρκ, επισκέφτηκε το εμπορικό κέντρο. Περπάτησε στο κόκκινο χαλί και χαιρέτησε τον κόσμο. Τον δήθεν Ατατούρκ τον υποδέχτηκαν όπως και πριν 91 χρόνια τον πραγματικό, τμήματα φρουράς. (εφ. Ραντικάλ, 27-12-2010)

Αυτοσχεδιασμοί κατά της ανεργίας

Στην Αττάλεια, μετά την προχθεσινή σφοδρή βροχή και φουρτούνα, πολλοί κυνηγοί θησαυρών βγήκαν στην παραλία Κόνιααλι με ανιχνευτές στα χέρια. Νέα πηγή εσόδων για αυτούς που το χειμώνα είναι άνεργοι επειδή κλείνουν τα ξενοδοχεία, αποτέλεσε το να μαζεύουν στις παραλίες τα χρυσά σκουλαρίκια, δαχτυλίδια, βραχιόλια και κέρματα που έπεσαν από ντόπιους και ξένους τουρίστες. Οι κυνηγοί θησαυρών λένε: «με τους χαμένους μας θησαυρούς συμβάλουμε στην οικονομία. Φέτος βρήκαμε λιγότερα σε σχέση με πέρσι. Λόγω της οικονομικής κρίσης οι παραθεριστές δεν φόρεσαν πολλά». (...) Ο Ραμαζάν Μπεργιάζ που έχει απολυθεί για κάποιο διάστημα καθώς το χειμώνα έκλεισε το ξενοδοχείο όπου δούλευε, ψάχνει με ανιχνευτή την παραλία. Ο Μπεργιάζ που είναι χαρούμενος καθώς ο κόπος του δεν πήγε χαμένος, αλλά βρήκε μια βέρα δηλώνει: «Τον χειμώνα δεν δουλεύω καθώς το ξενοδοχείο κλείνει. Μέχρι την νέα σεζόν επειδή δεν έχω κάποιο άλλο έσοδο, ψάχνω τα χρυσαφικά που έπεσαν από τους παραθεριστές. Βρήκα μια βέρα. Νομίζω ότι θα μπορέσω να την πουλήσω γύρω στις 50 τ.λ.». (εφ. Νέτγκαζετε, 20-12-10)

Καί το γνωστό τούρκικο σπορ

Αγγλίδες τουρίστριες που θέλησαν να γιορτάσουν τη νέα χρονιά στη Μαρμαρίδα παρενοχλήθηκαν σεξουαλικά. Το περιστατικό συνέβη στον παράδεισο των διακοπών στη Μαρμαρίδα, κατά τους εορτασμούς που έγιναν για την νέα χρονιά στην πλατεία Ατατούρκ. Χιλιάδες άτομα συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Ατατούρκ για να υποδεχτούν τον νέο χρόνο. Εκατοντάδες τουρίστες προτίμησαν τη Μαρμαρίδα για να γιορτάσουν τη νέα χρονιά. Με την έναρξη των εκδηλώσεων για τη νέα χρονιά, ομάδα 5 τουριστών (4 γυναίκες και ένας άντρας) τράβηξαν το ενδιαφέρον των γύρω. Οι τουρίστριες άρχισαν να παρενοχλούνται από 3-4 άντρες. Οι Αγγλίδες δεν μπορούσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυα τους από την λεκτική και σωματική παρενόχληση κι επενέβη ο αντιδήμαρχος Μαρμαρίδας Χαλίλ Γκιόκβαλι που εμπόδισε την περαιτέρω παρενόχλησή τους. (εφ. Νέτγκαζετε, 1-1-2011)

(Σ.Σ. Σημειωτέον ότι το ίδιο βράδυ στην Πόλη έγιναν 33 συλλήψεις για τον ίδιο λόγο!)

Αντιφωνήματα

Η Ούγγαρία αναλαμβάνει την προεδρία στην ΕΕ και ξινίζονται με τον Όρμπαν οι βρυξελλόσαυροι' μετά τις Τράπεζες βάζι χέρι και στά ΜΜΕ ο Μαγυάρος!

Στις 10/12 η Αυστραλία άπέρριψε την απαίτηση του Ισραήλ να απαγορευτεί το λιβανέζικο κανάλι Al Manar. Τελικά πάντα κάποιοι μένουν να λένε «όχι».

Κυπριανού - Λαντάου υπέγραψαν (17/12) την κυπρόισραηλινή συμφωνία για τα θαλάσσια σύνορα, εν όψει των έρευνών της Noble Energy για φυσικό αέριο.

Τό 55% των Ισραηλινών συμφωνούν μερικώς ή συνολικά με την ρατσιστική έκκληση των ραββίνων να μὴ νοικιάζουν - πωλούν σπίτια σε μὴ Εβραίους

Τί μάς λέει αυτή η δημοσκόπηση του Ynet και της εταιρείας Geshet; Τό προφανές, ὅτι τὰ φασιστικά καθεστάτα θέλουν ανάλογο λαό για να σταθούν.

Πρόσωπο τῆς χρονιάς για τὸ κοινό τοῦ ἀραβικοῦ CNN, φυσικά, ὁ Έρντογάν. Μά κι ἐγὼ θά τὸν ψήφισα! Τὸ θέμα μου δέν εἶναι ὅμως οἱ ικανότητές του...

Τούρκικη Δικαιοσύνη: τὸ Ἀνώτατο Στρατιωτικό Δικαστήριο δικαίωσε τούς 3 ἀντιστράτηγους πού ὡς κρατούμενοι για τὴ «Βαριοπούλα» δέν προήχθησαν.

Ὁ θάνατος τῆς ἑλληνίστριας Ζακλίν ντέ Ρομιγι ἄς γίνει ἀφορμὴ ἀναζωπύρωσης

τοῦ ἐνδιαφέροντος για τὴν οὐσία τῆς ἑλληνικότητας. Στὴ χώρα μας, ἔστω.

Πέθανε ὁ Ἴταλός γιωργακοςύμβουλας Τομάζο Σκιόπα. Τραπεζίτης, ὑπουργός Οἰκονομίας καὶ ἄλλα τέτοια πού δέν τὰ ἀναφέρω, σεβόμενος τὸν νεκρό.

Στις 22-12 ὁ Εἰσαγγελέας Ἐφετῶν Ἀθηνῶν κίνησε ποινικὴ δίωξη για Ἐσχάτη Προδοσία κατά τῆς Κυβέρνησης κι ὅσων ὑπερψήφισαν τὸ Μνημόνιο

Ἔχουμε λοιπὸν ἀκόμη ἐλπίδες, ὅμως ἄς μὴν αὐταπατώμεθα ἢ ἀπάντηση στοῦς Τραπεζοτοσολιάδες μπορεῖ νὰ εἶναι μονάχα πολιτικὴ. Καί ἡ Σπίθα ἀναψε!

Καί μέσα στὸν πανικό τῆς κοινωνίας, ὁ Κ. Παπούλιας βγήκε νὰ μᾶς παρηγορήσει με «μονόδρομους» καί ...τρίχες. Πολύ λίγος κι αὐτός καί συνένοχος.

Μᾶς ἐπισκέφθηκε ἡ Διαμαντοπούλου, καί μᾶς ἀνακοίνωσε τὸ γνωστὸ ἀπὸ τὰ ...σημάδια, πὼς ἐπικεῖται ἢ νέα μας ὑποχώρηση στό θέμα τῶν μουφτεϊῶν

Ἀλὴ Τσαούς καί Σιμπέλ ἐπισκέφθηκαν τὸν τουρκομουφτὴ Μέτε νὰ τὸν εὐχαριστήσουν για τὴν ἐκλογικὴ βοήθειά του! Ὁραία ἀρχὴ για δημοτικὴ θητεία!

Ἐγκαίνια τῆς καπναποθήκης ὡς πολιτιστικοῦ πολυχώρου στὴν Κομοτηνὴ καί δίπλα στὸν Δήμαρχο ὁ Τούρκος Πρόξενος! Τὸ κακό παράγινε

Παυτό, τὴν ἐπόμενη φορὰ πού θά γίνει κάτι τέτοιο, ἀφοῦ θᾶμαστε παρόντες, θά γίνει ...διπλωματικὸ ἐπεισόδιο. Φτάνει μὲ τὸν τζουτζεδισμό τῶν ἀρχόντων!

Για ποιὸν ὀργάνωσε (15/12, «Χρῆστος & Εὐη») ὁ τουρκομουφτὴς Κομοτηνῆς «ἀσουρέ»; Για τὴν ...«Τουρκικὴ μειονότητα», κατά τὸν Σάρνιτς

Ὁ ὁποῖος σέ λίγες βδομάδες φεύγει, λένε, ἀπὸ τὸ Προξενεῖο Κομοτηνῆς. Ἔ, καί; Τὸ πρόβλημά μας δέν εἶναι τὰ πρόσωπα ἀλλὰ ἡ πάγια πολιτικὴ.

Ἐπαναλειτοουργοῦν τὰ στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα Ἀλεξ/λεως καί Ξάνθης. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι τὸ γελοῖο πείραμα ἔληξε - ἢ μᾶλλον ...κατέληξε.

Διαβάω πὼς ὁ Θύμιος Σώκος, ὁ Ἄγρινωτῆς νέος δοτός μας Περιφερειάρχης, «συμμετείχε στὴν ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνεῖου». Φυλαχτεῖτε δῖς, σά νὰ λέμε.

Ποιός εἶπε φέτος κάλαντα στά μαγαζιά; Τό 80% μουσουλμάνοι Ρομά, κυρίως ἐκ Βουλγαρίας. Καί νᾶξεραν παραπάνω ἀπὸ τίς 2 λέξεις, «τρίωνα κάλαντα»...

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ ὄλους τούς φίλους πού ἀνταποκρίθηκαν στὴν (ἔμμεση) ἐκκλησιή μας για τὴν τακτοποίηση τῆς συνδρομῆς, στῖς δύσκολες μέρες μας

Εἰδικὰ θέλουμε νὰ εὐχαριστήσουμε τούς φίλους μας στὸν Ἀσπρόπυργο, πού ἀπὸ κεί στηρίζουν τὸ ἐγχείρημα τοῦ «Α», ἐκτιμώντας τὴ σημασία του.

Καλὴ χρονιά, ἀδέρφια, συσπάρτακοι καί ἀντιφωνητές!

ΤΟΞΙΚΟΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ 2011

Σας παρουσιάζουμε σήμερα τον Τοξικό Καζαμία του 2011, που επειδή μάς βγήκε και κομμάτι μεγάλος, θα τον συνεχίσουμε και στο επόμενο φύλλο. Εννοείται φυσικά ότι πάσα ομοιότης με πρόσωπα και πράγματα ΔΕΝ είναι συμπτωματική...

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Με το που μπαίνει το 2011, ο ΓΑΠ μαθαίνει τυχαία ότι είναι ο νικητής των εκλογών του 2009 και προβαίνει σε βαρυσήμαντες δηλώσεις στα ΜΜΕ για το νέο ξεκίνημα της χώρας. Ακολουθώντας, απορρίπτει την πρόταση Πούτιν, που θέλει να χαρίσει στην Ελλάδα 300 δισεκατομμύρια ευρώ, και φεύγει (πάλι) από τη χώρα για επαφές οικονομικής συνεργασίας με την...Ανδόρα. Στο μεταξύ, στη Θεσσαλονίκη, ο Μπουτάρης αναλαμβάνει επίσημα δήμαρχος και προβαίνει και αυτός σε βαρυσήμαντες δηλώσεις για την ίδρυση μνημείων προς τιμήν των Ιταλών που η φασιστική Ελλάδα τους αρνήθηκε την ειρηνική διέλευση το 1940, των Τούρκων που έσφαξαν οι ακροδεξιοί τραμπούκοι του Κολοκοτρώνη το 1821, αλλά και των Περσών που έπεσαν μαχόμενοι ενάντια στον εισβολέα μακελάρη φασιστο-Αλέξανδρο στα Γαυγάμηλα. Δυο μέρες αργότερα μάλιστα, εισηγείται και τη μετονομασία των οδών Αγ. Σοφίας και Αγ. Γρηγορίου Παλαμά σε οδούς Ζιγιά Γκιόκαλπ και Αβδούλ Χαμίτ αντιστοιχώς. Την ίδια εποχή, στην Κομοτηνή, εξακολουθεί να βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη το θρίλερ με τις σακούλες σκουπιδιών, που άγνωστοι - μεταμφιεσμένοι σε μέλη της απελευθερωτικής αρχής - βγάζουν κάθε βράδυ από το Δημαρχείο της πόλης. Σε ερώτηση δημοσιογράφων για το πώς σκοπεύει να αντιδράσει στην απaráδεκτη αυτή κατάσταση, ο νέος δήμαρχος Πετρίδης είναι πραγματικός καταπέλτης, απαντώντας ως εξής: «Τρία πουλάκια κάθονταν στου Διάκου το γιοφύρι, το 'να κοιτάει τη Ροῦμελη, τ' άλλο το Καρπενήσι, κλπ, κλπ». Όσο για την Αθήνα, Καμίνης, Κωστόπουλος, Δημητράς, Τσιτσιλίκης και Δραγώνα μιλούν στην 1η Μεγάλη Γιορτή του Μετανάστη στην Πλατεία Συντάγματος. Ανακοινώνεται μάλιστα ότι εφεξής η εν λόγω Γιορτή θα πραγματοποιείται κάθε μέρα, σε μια προσπάθεια να αλλάζουν επιτέλους οι συνήθειες εθνικιστικές και ρατσιστικές αντιλήψεις του οπισθοδρομικού ελληνικού λαού...

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Στις 4 του μήνα ο ΓΑΠ πληροφορείται ότι μπήκε το 2011 και

στέλνει από την Γαλλία όπου βρίσκεται (εκεί πήγε μετά την Ανδόρα, ενώ παρεμβλήθησαν και άλλα 4 ταξίδια σε Ταϊλάνδη, Κογκό, Καναδά και Καζακστάν) ευχές στον ελληνικό λαό: «Εφχωμαι σε όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες ολόψυχα Καλή Ανάσταση και εφτυχησμένο το 2007. Εδώ στην όμορφη Πορτογαλία αιργαζόμαστε πάντα για τα συμφαιρώντα της χώρας μας». Την ίδια ώρα στη Θεσσαλονίκη, μετά από πρόταση του Μπουτάρη, η οδός με την άκρως οπισθοδρομική ονομασία «25ης Μαρτίου» μετονομάζεται σε «18ης Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη», ενώ στην Κομοτηνή, μπαίνει στην τελική της φάση η κατασκευή του κάθετου οδικού άξονα με τη Βουλγαρία, γεγονός που «θα αποτελέσει τομή στην πρόοδο της περιοχής» (όπως ανακοινώνουν σε δελτίο τύπου το πολιτικό γραφείο του Ευριπίδη Στυλιανίδη, το ελληνοβουλγαρικό πρακτορείο τουρισμού «ΕΔΟΟΙΚΑΛΕΣΠΟΥΤΑΝΕΣΤΟΥΡΣ» και το γραφείο ευρέσεως εργασίας «Η Πρόθυμη Λουντμίλα»). Ταυτόχρονα βεβαίως συνεχίζονται αμείωτες πάντοτε και οι εξαγωγές από την Τουρκία (σε λαθρομετανάστες), από το Τουρκικό Προξενείο (σε ρουφιάνους) και από το Δημαρχείο Κομοτηνῆς (σε σακούλες). Στο μεταξύ όμως ο πρωθυπουργός (λέμε τώρα και από καμιά μαλ..., ε;) επιστρέφει από τη Γαλλία και δηλώνει στο αεροδρόμιο: «Ηχαμε ένα πολὴ δυμουργηκό ταξὴδι στην Πωρτογαλία. Την ἄλη βδομάδα θα ἐπισκεφθῶ και τη Γαλλία».

ΜΑΡΤΙΟΣ

Στις 9 του μήνα ο ΓΑΠ συνειδητοποιεί ότι η νέα χρονιά που ήρθε δεν ήταν το 2007, αλλά το 2011 (ε, εντάξει, ούτε 3 μήνες δεν πέρασαν, δεν είπαμε δα πως είναι κι ο Ρανταπλάν) και οργανώνει στο Μαξίμου εκδήλωση για την κοπή της βασιλόπιττας. Στη διάρκεια πάντως της εν λόγω εκδήλωσης λαμβάνει χώρα μία πραγματικά συνταρακτική εξέλιξη, καθώς κάποιοι τον ενημερώνουν ότι ήταν ο νικητής και των ενδοκομματικών εκλογών του 2004 (εκείνων ντε που κατέβηκε μόνος του)! Στο μεταξύ, και καθώς μπαίνει η Σαρακοστή, ο πατριάρχης Βαρθολομαίος ξεκαθαρίζει δημοσίως ότι δεν έχει οικουμενιστικές τάσεις και ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο παραμένει σθεναρός υπέρμαχος του ορθού εκκλησιαστικού δόγματος. Και πράγματι, λίγες μέρες αργότερα, ανήμερα την Κυριακή της Ορθοδοξίας, συμμετέχει σε πανηγυρικό συλλείτουργο με 23 καρδινάλιους, 15 ιμάμηδες, 17 μοναχούς απ' το Θιβέτ, 9 σαμάνους, 34 γκουρού και τον Ιωάννη Ζηζιούλα, ενώ χοροστατεί ο τοπικός σταθμάρχης της CIA.

Συνέχεια στη σελ. 11